

BIM Atzeneta del Maestrat

Època XI N° 15 - juliol/setembre 2020

La AODL informa

A Atzeneta cal saber

Els nostres esportistes

No festes

Gent d'ací

Ens conten des del Col.legi

Medi Ambient

Des de la UJI

Les associacions parlen

Les nostres artistes

Des de la Cooperativa

El temps i la Meteo a Atzeneta

COVID-19. ATZENETA, SITUACIÓ CONTROLADA

REHABILITACIÓ DE LA CASA D'EN JAUME

Agenda

HORARIS

AJUNTAMENT

De dilluns a divendres de 9 h a 14 h.
Dissabte de 9h a 13 h.

www.atzenetadelmaestrat.es

Facebook: Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat

ESCOMBRERIES

A partir de les 20 h.

RECOLLIDA D'OBJECTES VOLUMINOSOS

El quart dimecres de cada mes.

CEMENTERI

Tots els diumenges (hivern de 15 h a 17 h i estiu de 16 h a 18 h).

ALTRES SERVEIS A L'AJUNTAMENT

SERVEIS SOCIALS

Dilluns de 9 h a 13'30 h i dimecres amb cita previa (722739456) a la 2ª planta de l'ajuntament.

ARQUITECTA MUNICIPAL

Dimarts de 10 h a 14 h a l'ajuntament.

VETERINARI

Dimecres de 10 h a 11 h a l'ajuntament.

NOTARI

Dijous cada 15 dies a l'ajuntament.

DEPENDÈNCIA

A partir de les 10 h, els dies prefixats, a la 2ª planta de l'ajuntament.

TELÈFONS D'INTERÉS

AJUNTAMENT 964 37 00 18

CENTRE SOCIAL
POLIVALENT (CSP) 964 37 09 19

CENTRE DE SALUT 964 37 05 43

GUÀRDIES 698 614 472

FARMÀCIA 964 37 00 54

COL·LEGI PÚBLIC 964 73 82 50

BANKIA 964 37 00 53

BBVA 629 005 298

BANTIERRA 964 37 01 64

GUÀRDIA CIVIL 964 37 00 63
062

CASA ABADIA 964 37 03 36

EXTENSIÓ AGRÀRIA 964 39 96 90

AUTOS HICID 964 20 01 22

EMERGÈNCIES 112

INFORMACIÓ 012

HOSPITAL GENERAL 964 72 50 00

HOSPITAL PROVINCIAL 964 35 97 00

HORARI D'AUTOBUSOS

ATZENETA-L'ALCORA-CASTELLÓ

ATZENETA

Eixida 6'30 h

L'ALCORA

Arribada 7'30 h
Eixida 7'35 h

CASTELLÓ

Arribada 8'00 h
Eixida 18'00 h

ATZENETA

Arribada 19'30 h

VISTABELLA-ATZENETA-CASTELLÓ

VISTABELLA

Eixida 6'00 h

ATZENETA

Arribada 6'50 h
Eixida 7'00 h

CASTELLÓ

Arribada 8'30 h
Eixida 15'30 h

ATZENETA

Arribada 16'50 h
Eixida 17'00 h

VISTABELLA

Arribada 18'00 h

Edició: Ajuntament d'Atzeneta

Coordinació: www.teescribologuequieras.com

Impressió: Paperam Impressions

Disseny: Juan Gil

La gent que fem aquest BIM volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Tot aquell que vulga col·laborar, de qualsevol manera, ens ho pot fer arribar a l'ajuntament o a l'adreça electrònica bimatzeneta@gmail.com.

Col·laboracions, incloses les fotogràfiques, d'aquest número:

Associació d'ames de casa (Tere Vayá), Melchor Rovira, Carmen Rovira Monfort, Paco Esteller, Pilar Ferreres, Miguel Ángel Moliner, Arcadio Vidal, Rafa Gil Marín, Lucía Bellés, Neus Bartoll, Eliseu Bellés Martí, Eladi Roca, Ricardo Badenes Bertran, Xavi Pallarés, Carmen Monfort, Fina Colomer, Alba Sales, Noelia Sales, Andrés Villalba.

L'any sense estiu

1816 és conegut com l'any sense estiu. L'explosió volcànica del Tambora, un volcà indonesi que va aconseguir una magnitud de 7 en l'escala de potència eruptiva, va ejectar a l'atmosfera un sens fi de partícules que a manera de cuirassa van impedir al sol exercir tota la seua potència calorífica i d'aqueixa manera es van documentar nevades i gelades en mesos estiuencs, en particular als EUA, com mai s'han tornat a documentar.

En una altra accepció terminològica de l'expressió, aquest 2020 cabria també catalogar-ho com un any sense estiu perquè malgrat que en el meteorològic la calor s'ha manifestat com sol, sense pics extraordinaris a Atzeneta, la maledicció del COVID s'ha anticipat a les projeccions fallides d'uns experts que erren massa per a ser considerats tals perquè fixaven per a la tardor el rebrot del virus, cap per a finals de juliol i agost.

L'ínfim, desproporcionats grandària i salvatgeisme de contagi, ha aniquilat qualsevol programació, qualsevol ritu, qualsevol fita lúdica sostinguda durant dècenns, durant segles en no pocs casos, sense altres interrupcions que la de la Guerra Civil i fins i tot alguns van sobreviure a ella.

A Atzeneta la riuada de l'invisible es va emportar per davant, entre altres actes menors que van haver de ser reprogramats o suspesos, les festes patronals, reduïdes a la mínima expressió d'algun acte amb el públic assegut i als oficis religiosos el dia del patró i les Sagrades Relíquies, sense processons, sense més honres a les santedats que les que cadascun els destinara des de la seua intimitat.

A aqueixa impossibilitat de celebrar festivitats, comuna en el conjunt de localitats del territori espanyol, se li van unir les mesures restrictives dictades per les autoritats autonòmiques de limitar l'oci nocturn mitjançant el tancament de locals de copes i discoteques i el tancament dels restaurants i bars no més tard de la una de la matinada, circumstància horària que, unida a la prohibició de reunions socials de més de deu persones, van provocar una desolació als carrers atzenetins en hores en les quals altres anys caldria

obrir-se pas, figuradament, a espentes per a sortejar les majeradas humanes que feien de la matinada el seu teatre d'operacions.

Extremar les precaucions, inclosa la del tancament dels "garitos", ha contribuït, ningú sap en quina mesura, a mantindre el caseller local tan sols amb una contagiada (que no va contagiar a ningú més), exclusivitat epidemiològica que es tradueix en una reputació afegida de seguretat per a Atzeneta, en un potencial focus atractor de futurs pobladors i en un reducte per a visitants que se senteixen confortats de més en un poble sense apenes COVID.

No obstant això, de vegades no depenen de la cura de les autoritats locals per a preservar la seguretat dels veïns, sinó de l'atzar, de la mobilitat, d'algú que desconeix ser portador i sembla contagis com el que xiula. Queda molta pandèmia per davant, la paciència i la disciplina en els hàbits continuen revelant-se com els tallafocs més solvents.

Pronosticar qualsevol escenari suposaria un exercici de gratuïtat pel qual subscriu i no acostume a pronunciar-me sobre la incertesa, però no hi ha dubte que la distància amb el proïsme és la salvaguarda més eficaç per a contindre l'expansió d'aquest Atila infinitesimal dels pulmons.

Desconeixem quan tornarà la vella normalitat, però confiem que en 2021 les campanes repliquen sense màscares en honor de Sant Bertomeu i que retornen els besos a les boques emboçades per norma i per por.

No és aquesta la primera pandèmia que suporta la humanitat, ni la vint-i-tresena. I de totes les anteriors eixim sense seqüeles passat el temps suficient. No tindria aquesta per què ser diferent.

L'AODL informa

L'OBSERVATORI DE LES OCUPACIONS DEL SEPE

Para más información:
Servicio Público de Empleo Estatal
www.sepe.es
Cita Previa: 901 01 02 10
Ciudadanos: 901 11 99 99
Empresas: 901 01 01 21
(también disponibles números provinciales)

**El Observatorio
de las Ocupaciones
del
Servicio Público de
Empleo Estatal**

Síguenos en:

És una unitat tècnica que analitza la situació i les tendències del mercat de treball, les ocupacions, els col·lectius d'interès per a l'ocupació i les transformacions que es produeixen en el mateix, anticipant-se als reptes i requeriments que el mercat de treball planteja i facilitant, així, la presa de decisions.

Es compon d'una xarxa que s'estén en tot el territori nacional, l'estructura central del qual dirigeix, organitza, planifica i ajusta els treballs dels tècnics experts en mercat de treball de les 52 Direccions Provincials del SEPE.

Per a realitzar informes i anàlisis de mercat de treball, utilitzen tècniques quantitatives i qualitatives en els diferents àmbits geogràfics (estatal, autonòmic, provincial i municipal), amb una actualització permanent dels indicadors sociolaborals.

Actuacions que realitzen:

- Investigar i donar resposta a les necessitats que es demanden, com a base de la política d'ocupació i formació.
- Estudiar les activitats i les ocupacions que generen ocupació.
- Oferir informació sobre perfils d'ocupacions i necessitats formatives.
- Realitzar estudis sobre el mercat de treball, col·lectius, ocupacions i activitats.
- Cercar nous jaciments d'ocupació, moviments i canvis al mercat de treball.
- Elaborar informació i prestar assessorament tècnic a entitats i agents de les polítiques de formació i ocupació.
- Informar als usuaris relacionats amb el mercat de treball i al ciutadà en general.
- Participar en conferències, ponències, jornades i fòrums sobre mercat de treball.
- Cooperar i col·laborar amb els Observatoris dels Serveis Públics d'Ocupació autonòmics i amb altres Observatoris institucionals, a nivell nacional i internacional.
- Utilitzar les tecnologies que faciliten la millora, ampliació i agilització de la informació.

Prospecció i detecció de necessitats formatives.- Aquests informes contenen les ocupacions amb millor situació en el mercat de treball (estatal i territorial) i un diagnòstic de les seves necessitats formatives actuals i de les tendències i previsions que permeten identificar els objectius d'atenció prioritària en la programació de l'oferta formativa. Informa dels canvis que es produeixen en les activitats econòmiques i ocupacions per a anticipar-se i respondre als reptes i requeriments que el mercat laboral demanda.

Perfils de l'oferta d'ocupació.- L'Observatori realitza anualment un estudi que aprofundeix en el coneixement dels perfils professionals i de les competències que requereixen les empreses per cobrir els seus llocs de treball.

Informes sobre el mercat de treball.- Aquest organisme realitza informes sobre la situació del mercat de treball tant de les persones titulades, com de les ocupacions, així com dades anuals del mercat treball estatal, provincial i municipal, i també publica butlletins trimestrals de mercat de treball (BTM) i a les dades bàsiques de mobilitat (DBM).

Podeu consultar més informació al següent enllaç:

<http://www.sepe.es/HomeSepe/ca/que-es-el-sepe/observatorio.html>

L'AODL

Pilar Ferreres Garcia

A Atzeneta cal saber

Visita del conseller d' educació, cultura i esport

El día 9 de juliol va tindre lloc la visita de Vicent Marzá, conseller d' Educació, Cultura i Esport i d' Alfred Remolar, director Territorial de la citada Conselleria.

El conseller va explicar els detalls del projecte d' escola institut i va ratificar el seu compromís en la construcció de les futures instal·lacions.

A la reunió, celebrada en el col·legi d'Atzeneta, van assistir, a més de Carmen Monfort, directora del CRA, els quatre alcaldes dels pobles de la Mancomunitat Penyalosa Pobles del Nord (Atzeneta del Maestrat, Benafigos, Vistabella del Maestrat i Xodos).

Cometa al cel d'Atzeneta

Infatigable en la seua recerca de la bóveda celestial d'Atzeneta, el ja clàssic Felipe Peña, des del seu Observatori Astronòmic del Maestrat, va captar al

juliol el pas d' un cometa pel cel del nostre poble .

Intervenció urgent dels bombers voluntaris

Cal significar la ràpida intervenció dels bombers voluntaris del parc local en un incendi que es va declarar el matí del 18 de juliol en un contenidor d' envasos.

L' actuació va evitar un desastre major.

La fira de la Caça i la Natura, un altra víctima del COVID

L' Associació Cultural Fira de la Caça i la Natura d' Atzeneta del Maestrat va decidir la suspensió de l' edició del 2020 d'una Fira que any rere any havia adquirit un prestigi provincial i més enllà.

L' actual situació d' emergència sanitària no per-

metia realitzar en condicions òptimes un esdeveniment tan complexe i que tenia a un públic nombros com a destinatari de les seues activitats.

Confiem en que l'any que ve sí.

Festelànim a Atzeneta

El 22 d'agost es va poder gaudir dels tallers de teatre i animació del Festival de Teatre i Animació de la província de Castelló, amb l' actuació de la companyia La Troupe Malabo.

La iniciativa estava auspiciada per la Diputació de Castelló i va decorar un poc el malson festiu d'aquestes "no festes" de 2020.

Una mirada retrospectiva

Del 12 de setembre a l'11 d'octubre ha estat visitable a la Sala d'Exposicions d'Atzeneta del Maestrat, l'exposició de pintura "Una mirada retrospectiva", de l'artista Tània Traver.

La inauguració va tindre lloc el dissabte 12 a les 12:00h.

EXPOSICIÓ DE PINTURA
TANIA TRAVER
"UNA MIRADA RETROSPECTIVA"
Del 12 de setembre a l'11 d'octubre de 2020
INAUGURACIÓ
Dissabte 12 de setembre a les 12:00h
Sala d'exposicions
2ª planta de l'Ajuntament - Plaça Major, 2
12132 - Atzeneta del Maestrat
Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat Tània Traver ARTISTA A LA ESCALA

Concert de Tito Pontet

El divendres 21 d'agost al pati de les Escoles Velles i organitzat per el Casal Popular d'Atzeneta es va poder gaudir de la música en directe amb l'actuació del grup d'Alcoi "Tito Pontet", una formació amb forta inspiració en la música jamaicana que compta en el seu repertori amb peces on es barregen diferents estils musicals d'influència llatina amb ritmes d'altres orígens, com l'ska, el jazz, el reggae, el bolero, la cúmbia o el txa-txa-txa.

Per poder xalar de l'espectacle de forma segura, va caldre fer l'ús de la mascareta durant l'acte i va ser necessari apuntar-se prèviament.

Cinema a la llum dels estels

Tres van ser les projeccions de cinema incloses en aquest cicle; la una el Rei Lleó, l'altra Bohemian Rhapsody i la tercera El Olivo, aquesta es va haver de suspendre.

Celebrades al Castell i al camp de fútbol van congregar un bon grapat d'espectadors que van poder gaudir de bon cinema al aire lliure complint les recomanacions de seguretat que determina la pandèmia.

Inauguració de l'exposició de pintura d'artistes locals

El matí de l'1 d'agost va tindre lloc a la sala d'exposicions de l'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat la inauguració de l'exposició de pintura d'un nombrós col·lectiu d'artistes locals.

Es va poder visitar fins el 23 d'agost en horari d'apertura de les oficines municipals.

La nòmina dels artistes participants va ser:

- Aitor Núñez
- Consuelo Escrig
- Iván Casado
- José Miguel Albert
- Mati Bellés
- Pilar Villalba
- Silvia Vidal
- Amadeo Escrich
- Francisco Escrig
- Joan Agut
- Manolo Villalonga
- Palmira Vidal
- Ripollés
- Vicent Bernat

Reconstruïm pobles: 98.989 Euros per a Atzeneta

El 10 de juliol una representació de l'ajuntament va assistir a la presentació del programa Reconstruïm pobles de la Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica de la Generalitat Valenciana. Dels més de 600 projectes presentats, 21 han sigut seleccionats a la nostra província, entre ells el presentat per l'ajuntament per a acometre, amb la dotació assignada de 98 989 euros, la primera fase de restauració i rehabilitació de la Casa Palau d'En Jaume.

Una sucosa aportació que inicia l'objectiu d'acondicionar l'edifici com a un referent arquitectònic polivalent de la cultura.

Un nou reconeixement per a l'assemblea de joves d' Atzeneta

Le gent de l' Assemblea de Joves pel nou premi que va rebre el 25 d'agost pel seu projecte Anigmàti-k.

I Cimera Econòmica de Penyagolosa

El 16 de juliol es va celebrar a Atzeneta la I Cimera Econòmica de Penyagolosa.

Ajuntaments, empresaris i agents socials del nostre territori van tindre l' oportunitat de debatre i exposar idees i projectes en comú a representants de la Universitat Jaume I, Diputació de Castelló i Administració Autonòmica.

L'organització va córrer a càrrec de Miguel Àngel Moliner i de la gent del grup SECOD de la Universitat Jaume I, que van comptar amb el suport econòmic de la Diputació de Castelló i de la Mancomunitat de Penyagolosa.

Van ser més de 70 els participants en els diferents grups de treball, demostrant que som un territori viu i amb molt de futur per davant.

Nit de teatre a Atzeneta

La nit del 18 de juliol va tindre lloc als carrers d'Atzeneta l' actuació del grup de teatre La Ravallera, subvencionada per la Mancomunitat de Penyagolosa Pobles del Nord.

Una proposta novedosa i interessant que va permetre acostar les arts escènogràfiques als nostres 4 municipis de l'ent supramunicipal.

Incendis forestals

Un incendi forestal es va declarar el 12 d'agost entre els termes de Culla i Atzeneta del Maestrat, a la partida de Meanes.

El foc, que va acabar cremant 4 Ha, va estar estabilitzat amb rapidesa gràcies a la ràpida intervenció dels mitjans aeris de la Generalitat Valenciana i les brigades del Consorci de Bombers de la Diputació de Castelló, que van evitar una catàstrofe major.

També el dia 28 d'agost una tempestat va provocar un nou incendi en el paratge del Mas de Roc. La ràpida intervenció dels equips d'extinció va propiciar que les flames no consumiren massa vegetació.

Panells informatius

L'Ajuntament, amb els membres del taller d'ocupació, ha instal·lat nous panells informatius pel terme.

Amb aquesta actuació es fa més accessible la informació i el potencial turístic d'Atzeneta.

Des de l'Oficina de Turisme

Lucía Bellés

L'Oficina de Turisme d'Atzeneta del Maestrat és PUNT VIOLETA TURÍSTIC

El personal de l'Oficina ha rebut la formació corresponent per tal d'atendre correctament possibles casos de violència de gènere.

Un acord entre Turisme CV i l'Institut Valencià de les Dones ha convertit la Comunitat Valenciana en una destinació segura contra la violència de gènere, gràcies a la implantació de punts violeta en les 213 oficines Tourist Info.

L'acord inclou la formació del personal de les oficines de turisme, per part de la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, de manera que aquest personal adquireix les competències necessàries per a atendre, assessorar i derivar possibles casos de violència de gènere.

Així, es contribueix a visibilitzar i sensibilitzar sobre la problemàtica de la violència de gènere, al mateix temps que s'intensifica i es diversifica l'atenció a les víctimes.

TELÈFONS D'INTERÈS

900.58.08.88 CENTRE DONA 24 H

016 MINISTERI

112 EMERGÈNCIES

062 GUÀRDIA CIVIL

091 POLICIA NACIONAL

Un Aplec que s'ajorna, però que no para de caminar

Aplec de Penyagolosa

Com ja sabeu, l'edició de l'Aplec de Penyagolosa de 2020, que s'havia de celebrar a la localitat de Benafigos, va haver de ser ajornada per al proper any a causa de la crisi sanitària que encara estem patint a dia d'avui. No va ser una decisió fàcil, ja que són moltes les hores i la il·lusió que es posen a l'hora d'organitzar aquest tipus d'esdeveniments culturals. Però davant la situació en la qual estàvem, es va haver d'optar per la cancel·lació de l'esdeveniment i, així, garantir la seguretat del veïnat.

Tot i això, des de l'organització de l'Aplec de Penyagolosa s'han impulsat diverses iniciatives arran de la crisi de la COVID-19.

D'una banda, la recaptació treta de la ja coneguda rifa de Nadal es va destinar a la compra de material sanitari per abastir el veïnat de les quatre localitats que conformen la Mancomunitat de Penyagolosa - Pobles del Nord: Xodos, Benafigos, Atzeneta del Maestrat i Vistabella del Maestrat. Aquesta va ser la forma amb què l'Aplec va voler col·laborar amb els municipis per poder controlar l'avanç del virus en el nostre territori. Des de l'organització de l'Aplec de Penyagolosa volem donar les gràcies a totes les persones, negocis locals, associacions, etc., que fan possible que cada any es puga celebrar aquest sorteig, ja que sense ells i elles seria impossible poder realitzar-lo.

D'altra banda, al llarg dels mesos d'estiu s'han realitzat diverses propostes culturals per al veïnat de cadascun dels pobles de la Mancomunitat.

El cicle de cinema va ser una

d'aquestes. Amb la projecció d'aquests documentals es va pretendre donar a conèixer diverses problemàtiques i experiències que ocorren al País Valencià i, mitjançant una tertúlia amb les productores i directors/es, donar el punt de vista que té el veïnat al voltant dels diferents temes que tracten aquests reportatges. L'únic contratemps va ocórrer a la localitat de Vistabella del Maestrat, on es va haver de suspendre/ajornar la projecció a causa de la situació epidemiològica de la

Actuació de Xarxa Teatre a Benafigos, amb la representació de l'obra El dolçainer de Tales

localitat el cap de setmana que estava programada.

També es va promoure una tertúlia sobre el llibre escrit per Jordi Marín "Tota pedra fa paret". La peculiaritat de l'activitat va ser que l'autor va proposar fer aquesta tertúlia als llocs on transcorre la història del llibre, la qual cosa va resultar molt atractiva.

L'última proposta cultural es va dur a terme el passat mes d'agost a la localitat de Benafigos. La companyia "Xarxa teatre" va fer gaudir el públic de totes les edats amb l'espectacle anomenat "El dolçainer de Tales". L'acte va tindre una molt bona acollida i les localitats, per l'aforament limitat en base a les recomanacions sanitàries, es van exhaurir ràpidament.

Per finalitzar, volem donar molts ànims a la gent dels municipis de la Mancomunitat de Penyagolosa - Pobles del Nord per la situació que ens està tocant viure i transmetre-vos que des de l'organització us esperem a la propera edició de l'Aplec de Penyagolosa amb moltes ganes.

Junts fem territori! Junts fem Aplec!

Moment de la tertúlia amb Jordi Marín, autor de Tota pedra fa paret, al mas del terme d'Ares on s'ambienta el llibre

Sessió del cicle de cinema itinerant a Atzeneta el passat 26 d'agost a les Escoles Velles

8 agost
Placa Major

SAVIS DE L'HORTA (13 min) David Segarra

En un món confús i en crisi descobrim els últims savis allà on menys ho imaginàvem: entre els vells llauradors i llauradores de l'horta valenciana. Savis de l'horta recupera les històries i experiències d'homes i dones llauradors de l'horta de València. A través d'ells descobrim un món cultural, humà i geogràfic oblidat per la societat moderna. Històries que guarden un missatge universal, i molt actual, sobre l'experiència humana. És un documental per reflexionar sobre l'art de viure i d'estimar-se la vida.

EL MERCAT DEL RIURAU (35 min) Colectivo Miradas

En plena crisi econòmica, els veïns d'un poble valencià s'organitzen per crear un mercat popular de productes autònoms i de venda directa dels productors. Actualment el seu projecte d'autogestió és un èxit en tots els sentits.

MARINA ALTA (15 min) Territori d'Acció

Anàlisi del procés urbanitzador descontrolat i basat en l'especulació que, des de fa dècades, està duent-se a la comarca de la Marina Alta. Partim de casos concrets a Dénia i Xàbia, dos municipis veïns situats a les falles del Parc Natural del Montgó i de la Reserva Marina del Cap de Sant Antoni, sòpans naturals protegits que contrasten amb el paisatge antròpic i serven d'element de defensa de les aglomeracions urbanes produïdes per la construcció. Les administracions públiques encara permeten nous projectes d'ocupació del territori a zones sensibles on la manca de recursos com l'aigua potable o la depuració d'aigües residuals ens porten a ser un gran problema, col·lectius veïnals s'organitzen per denunciar un cas de model, mentre que les pressions per part de constructors i propietaris continuen deixant més il·lusions per a urbanitzar. L'equilibri entre el desenvolupament urbà i la sostenibilitat del medi sembla difícil d'aconseguir.

MAT (15 min) Territori d'Acció

Seguim el trajecte de la línia de Molt Alta Tensió (MAT) que recorre les comarques dels Ports, l'Alt Maestrat, l'Alfabet i la Plana Alta com una gran eix. 125 veïns habitants relaten què suposa la vida quotidiana, prop de l'flux dels camps electromagnètics generats per 400 Kv, i com aborden el futur i el present de la construcció d'una nova línia MAT en paral·lel a l'actual.

Aplec de Penyagolosa

21:00 Sopar de pa i porta
Cal apuntar-se:

22:00 Cinema
(n acabar, col·loqui amb els directors, i productors dels documentals)

Col·laboren

DIPUTACIÓ D'CASTELLÓ

GENERALITAT VALENCIANA
Conselleria d'Educació, Cultura i Esport

Cinema itinerant

Aplec! de Penyagolosa

25 juliol: Xodos
26 juliol: Atzeneta
7 agost: Vistabella
8 agost: Benafigos

SEMPRE TEUA
La teua llengua

Tríptic del cicle de cinema itinerant realitzat al llarg de l'estiu als 4 pobles de la Mancomunitat

ATZENETA SOSTENIBLE

CONTENIDOR PER A CARTRÓ DE GRAN VOLUM

L' Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ha col.locat un contenidor per a poder dipositar cartró de gran volum.

Es troba ubicat davant la porta d' entrada del camp de futbol i serà buidat sense periodicitat prefixada, quan el volum així ho recomane.

DENÚNCIA DE COMPORTAMENTS INCÍVICS

Cal advertir del mal ús que algunes persones estan fent dels contenidors verds i dels objectes voluminosos.

L'ajuntament, per tal de controlar la situació ha sol·licitat permís per a col.locar webcams en alguns dels punts més conflictius.

RECOLLIDA DE RESIDUS PORTA A PORTA

L' Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat ha començat un projecte pilot de recollida de residus orgànics. L'experiència resulta totalment necessària per al nostre municipi. I valga com a exemple les dades següents:

La factura de Reciplasa, la planta de tractament on arriben els residus dels nostres contenidors verds, va ascendir al mes de juliol a 5732 euros per procesar 55.000 kg de fem. Ahí cal sumar-li els 3500 que cobra mensual-

ment l' empresa que fa la recollida. Són unes xifres difícils d' assumir per a les finances del municipi.

L' any passat, al mateix es van generar 47.000 kg, per un import de 4300 euros. És absolutament necessari conscienciar la gent per tal que faça un bon ús dels contenidors verds, dipositant només el que toca i que s' anime a participar en el projecte. La primera setmana es van recollir una mitjana de 160 kg de residus per dia.

TREBALLS DE MANTENIMENT DEL TERME

El personal del nostre taller d' ocupació del Labora va realitzar tasques de neteja de sendes i espais municipals durant els primers dies d'estiu.

Gracies a la intervenció de les distintes brigades de treball, molts paratges del terme d'Atzeneta han experimentat una millora tant del seu aspecte com de la seua transibilitat.

Crònica dels Premis Maestrat Viu 2020

Maestrat Viu

L'edició de 2020 dels Premis Maestrat Viu va tindre lloc finalment aquest dissabte 12 de setembre a les escoles velles d'Atzeneta del Maestrat. A partir de les 18 h. de la vesprada, Alba Saura i Josep Meseguer-Carbó van obrir i conduir un acte que va comptar amb una setantena d'assistents i la significativa participació artística de la cantant Eva Dénia. El lliurament dels Premis Maestrat Viu s'havia de fer al maig però va ser ajornat a aquesta data de setembre a causa de la pandèmia i va portar-se a terme seguint les mesures de seguretat requerides, entre les quals la inscripció prèvia obligatòria dels assistents. La participació de Meseguer-Carbó com a conductor de l'acte va ser una decisió de darrer moment causada per l'absència per força major de la coneguda periodista Susanna Lliberós.

La cantant Eva Dénia i la seua acompanyant al violoncel Merxe Martínez van amenitzar l'acte amb la interpretació de diverses cançons del disc *Quan abril era abril* i versions de "L'estranger" de Georges Moustaki i "El paraigua" de Georges Brassens, que van merèixer llargs aplaudiments del públic. La cantant va agrair públicament la possibilitat de participar en l'acte, exemple de com la cultura pot ser segura i ha de recuperar la normalitat.

Lluís Gimeno, premi Carles Salvador 2020, va llegir un breu discurs d'agraïment d'aquest premi d'honor a la trajectòria individual, en què va rememorar els seus inicis en la recerca científica recorren la terra del Maestrat, va cridar l'atenció sobre les amenaces que s'abaten sobre la llengua i la seua continuïtat com a vehicle social de comunicació i signe d'identitat, si bé va mostrar-se optimista pel que fa l relleu generacional en el camp de l'estudi lingüístic i de l'ús social.

L'obra filològica de Lluís Gimeno es distingeix per la dedicació a l'estudi geolingüístic de la modalitat tortosina de la llengua catalana.

Andreu Carapuig i Àngel Alcázar, com a socis fundadors, van recollir en representació de Canal 56 el premi d'honor Pere Labèrnia 2020 a la trajectòria col·lectiva. En la seua intervenció a preguntes dels presentadors van parlar dels inicis i les característiques de Canal 56 com a televisió de proximitat i

dels condicionants que determinen l'abast territorial d'aquesta televisió comarcal que té més de 30 anys de trajectòria i que ha fet una contribució específica a la configuració d'un espai comunicatiu entre el Maestrat i el Montsià i a la normalització lingüística i cultural.

Montserrat Vericat, premi Alfred Giner Sorolla a la iniciativa individual anual per l'edició de la novel·la juvenil inèdita d'Armando Vericat *El Príncep Daurat* i la *Pedra Sagrada*, a instàncies dels presentadors, va par-

lar del gènere fantàstic de la novel·la i dels treballs que va haver de portar a terme fins a la publicació de la mà de l'editorial Onada de Benicarló. Una experiència literària encoratjadora de la mà d'aquesta professora traiguera de l'institut de la Sénia especialitzada en la biblioteca escolar.

Alina Covaci, regidora d'Igualtat de l'Ajuntament d'Albocàsser, i Isabel Albalat, alcaldessa, van pujar a l'escenari per rebre el premi col·lectiu a la iniciativa anual per la creació dels Premis Dona Coratge, destinats a posar en valor el treball de diferents persones i col·lectius per aconseguir una societat igualitària, sense diferències entre gèneres i sense violència, que té per destí visibilitzar la importància de la dona en el medi rural, local, comarcal i de país, en una iniciativa sense precedents al Maestrat. Alina Covaci va referir-se a la visibilització de la dona i al feminisme en l'àmbit rural.

L'acte va tancar-se amb el discurs de Pau Fabregat, president de Maestrat Viu. En la seua intervenció, Pau Fabregat va fer referència a la posició d'Atzeneta del Maestrat respecte del conjunt de la comarca i en relació a l'àmbit administratiu i va centrar-se en les expectatives que el territori origina i que poden convertir-se en oportunitats per al desenvolupament equilibrat amb el medi ambient o en amenaces contra aquest mateix equilibri.

Per acabar, va anunciar-se que la propera edició dels premis al 2021 tindrà lloc a Albocàsser. La cerimònia, que des de l'any 2014 ha passat per les localitats de Peníscola, Traiguera, Sant Mateu, Benassal, Vinaròs i Atzeneta del Maestrat, es va completar amb el tradicional sopar dels Premis, que va tindre lloc al restaurant Casa Ramon.

TEMPS ERA TEMPS

Banc de fotografies històriques D'Atzeneta del Maestrat

Una mostra més del recull de fotos antigues d'Atzeneta.
Cal recordar que la iniciativa segueix oberta, que podeu fer arribar les vostres fotos:

- Per correu electrònic a atzenetahistorica@gmail.com, digitalitzades.
- Presencialment a l'Oficina de Turisme, nosaltres les digitalitzarem.

Sense peu de foto, perquè cadascú identifique.

Les nostres esportistes

Alba i Noelia Sales

Germanes també al camp

Només sé que juguen a handbol. I que ho fan en el BM Castelló. I que van jugar, les dues, a la màxima categoria de l'handbol nacional femení durant dos temporades, encara que aquesta 2020-2021 l'equip integrarà la Divisió de Plata per segona temporada consecutiva.

També he esbrinat que Noelia juga en primera línia i Alba és extrem dreta, o potser hauria d'escriure extrema dreta, un es perd entre la inclusivitat del llenguatge.

Encara que són filles de Castelló, els seus pares són originaris d'Atzeneta, de Meanes, del mas del Retó. Ambdues conserven el bon costum de passar part dels seus estius allí i d'acostar-se algun cap de setmana en el qual no competeixen. Són Alba i Noelia, tant munta.

Ampliem el nostre coneixement sobre les seues vides esportives. "Al alimón", que cadascuna responga quan el guió l'aconselle.

NOM: Alba Sales Gil

EDAT: 30 anys

ESPORT: Handbol

EQUIP: Club Balonmano Castellón

ANY D'INICIACIÓ: Recorde que era el darrer curs de primària, abans de passar a l'institut, allà pel 2012...

MOTIU DE LA INICIACIÓ: Des de ben xicoteta he practicat esport, sempre he sigut una xiqueta activa. Entre molts esports, un dels que més m'agradava era el futbol, jugava al pati del col·legi, en acabar les classes, continuava jugant al parc del barri i quan arribava a casa, tornava a jugar amb la meua germana i els meus veïns a la terrassa de la meua casa, però en aquella època, poques xiquetes el practicaven... I això va ser un dels motius

pel qual em vaig iniciar en l'handbol, encara que desconeixia totalment aquest esport, es pareixia al futbol o això creia (jajaja) amb la diferència que es jugava amb la mà i a més el practicaven les meues amigues, així que vaig decidir provar... Cosa que mai imaginava, és que l'handbol passaria a formar part de la meua vida.

FACILITATS FAMILIARS: No em puc queixar, des de ben petita m'han recolzat per a practicar esport. I una vegada dins del món de l'handbol han sigut els màxims seguidors, no s'han perdut cap partit i m'han seguit fins a l'altra punta d'Espanya. Ells també formen part d'aquesta família.

HORES D'ENTRENAMENT SETMANALS: He de dir, que aquest any m'he retirat, ja que el darrer any vaig recaure en una greu lesió, la més temuda per als esportistes, em vaig trencar els lligaments creuats del genoll. Però l'exigència sempre ha sigut prou dura, els darrers anys, entrenàvem tots els dies, més el partit del cap de setmana. Era molt sacrificat, perquè a més havíem de compaginar-lo amb estudis i treball, i com ja sabeu, l'esport femení i minoritari, no està valorat ni recompensat.

De totes maneres, seguisc lligada amb

l'equip, ja que els ajude amb la preparació física, a més sóc i seré fidel seguidora del Club Balonmano Castellón.

HÀBITS DE VIDA: Pense que tinc uns hàbits de vida prou saludables i actius, ja que la meua vida gira entorn a l'esport, tant l'oci com el treball, dons sóc professora d'Educació Física i preferisc fer una partideta de volei platja que anar de festa, encara que també m'agrada i sobretot les festes del poble.

TRAJECTÒRIES ESPORTIVES: Els meus inicis van ser al col·legi Exèrcit de Castelló, on es jugava una lliga entre tots els col·legis de la ciutat, tant sols vaig jugar un any, ja que el darrer any del col·legi em van seleccionar per jugar en el Club Balonmano Castelló, tot i que encara no tenia l'edat per jugar ahí.

Des d'aquell moment, sempre he jugat en el mateix equip i això que vaig estar vivint 6 anys a València, amb la possibilitat de jugar allí en un equip que militava en la primera divisió, però jo sempre vaig ser fidel al meu club, ja que sempre somniava en ascendre a la màxima categoria amb les meues amigues i amb l'equip de la terreta.

TÍTOLS I ALTRES GUARDONS:

- Club Balonmano Castellón:

- Nivell base: 3 campionats autonòmics.
- Absolut: 5 vegades campiones del grup C de la lliga de divisió d'Honor Plata i subcampiones d'Espanya de tota la lliga de divisió d'Honor Plata (anys de l'ascens 2016-2017)
- Selecció Valenciana: 3 vegades subcampiona d' Espanya i Campiona d'Espanya en juvenils. (Junt a l'ascens un dels millors moments de la meua vida).

VALORS QUE US PROCURA L'ESPORT: Per a mi, els valors que ens aporta l'handbol són els que necessitem per a viure el dia a dia: esforç, sacrifici i superació. Però jo em quede amb el respecte i el companyerisme, pense que són valors que els diferencien un poc de la resta d'esports, com per exemple, el futbol, i a més, són els que més m'han aportat per a ser la persona que sóc ara.

DARRERA COMPETICIÓ : Partit de Malaga-Castelló, el darrer any de divisió d'Honor. Ja que aquell dia em vaig trencar els lligaments i ja no he tornat a jugar.

La veritat que és molt trist deixar-lo d'aquesta manera i m'ha costat molt prendre aquesta decisió, però després de tres 3 operacions de genoll i 17 anys jugant a handbol, creia

que era el moment.

ALTRES MODALITATS ESPORTIVES: M'he dedicat exclusivament a l'handbol, ja que menys el diumenge, que era el nostre dia lliure, la resta de dies era com el nostre treball. Actualment, després de recuperar-me de la lesió, estic escalant en roca i practicant pàdel surf i volei platja.

REPTES DE FUTUR: Com a jugadora ja no puc aportar en el camp, però com a encara estic lligada a aquest món, vaig ajudar a les meues companyes des de l'experiència i com a persona en tot el que faça falta, i tant de bo algun dia puguem tornar a estar on ens mereixem, que és la lliga Iberdrola (primera divisió).

ALGUNA COSA PERSONAL:

Sempre dic el mateix, els sentiments i el que m'ha aportat l'handbol, és el millor que he viscut i el millor camí que vaig poder triar. Gràcies a l'handbol, sóc la persona que sóc ara i estic molt agraïda, a més m'ha donat l'oportunitat de conèixer a persones increïbles, que hui dia encara puc gaudir d'elles. Som una família, i com ens deia el nostre entrenador: "tota pedra fa paret" si cau una, caem totes.

Per altra banda, dir que ser de poble i d'Atzeneta m'ha beneficiat molt com a esportista, ja que passar tots els estius desde petita pel mas, i Meanes amunt i Meanes avall en la bici, saltan bancals, llançat melons... (jajaja), va fer que m'agradara l' esport i ser una xiqueta activa.

Des de ací, ànime a l'escola d'Atzeneta a promoure l'handbol, ja que és un esport molt bonic i que aporta valors únics i importants als xiquets i xiquetes. Jo estaria encantada en ajudar-vos. A més, sé que el poble té molts seguidors i seguidores d'aquest esport.

NOM: Noelia

EDAT: 26 anys

ESPORT: Handbol

EQUIP: Balonmano Castellón

ANY D'INICIACIÓ: L'any 2003, quan tenia 9 anys

MOTIU DE LA INICIACIÓ: Des de menuda sempre he tingut gran afinitat per l'esport, m'agradava jugar al parc, agafar la bici, els patins, i per suposat anar a escola per a fer educació física, era la meua assignatura favorita. Per sort, en l'escola hi havia activitats extraescolars relacionades en l'esport, i em va començar a rondar la idea de practicar algun d'ells. Al principi, vaig dubtar entre el bàsquet i l'handbol, però finalment em vaig decantar per l'handbol, el principal motiu seguir els passos de la meua germana que feia uns anys que ho practicava, en eixe moment encara no sabia que començava no només un esport, sinó que anava a començar a un estil de vida.

FACILITATS FAMILIARS: Els meus pares sempre m'han donat suport, des que vaig decidir començar en aquest món de l'handbol, en el moment que vaig passar de l'escola al club, o inclús quan en la ESO, en només 12 anys vaig decidir marxar al CE Chestre, un centre d'alt rendiment per a esportistes, on estava interna durant tota la setmana compaginant els entrenaments i els estudis, i només tornava a casa els caps de setmana.

Des del principi, no s'han perdut cap campionat, ni cap partit. Tots els dissabtes tenen una cita en l'handbol, inclús podria dir que els dona vida acudir als partits, quedar amb els amics que han fet durant aquest temps i ser uns fidels seguidors de l'equip.

HORES D'ENTRENAMENT SETMANAL: Cada setmana dediquem 4 dies al llarg de dos hores, combinant hores de físic en hores d'handbol, i el partit del cap de setmana.

HÀBITS DE VIDA: Uns hàbits de vida senzills i saludables, que giren entorn a l'esport, una bona alimentació, i uns cercles socials i familiars propers i actius.

TRAJECTÒRIES ESPORTIVES:

Com he dit abans vaig començar en l'escola quan tenia 9 anys, dos anys després vaig deixar el pati del col·legi per a passar a entrenar amb "el club", club en què he estat 15 anys, passant per totes les ca-

tegories fins a aplegar a la categoria sènior. Durant la base, jugava en lliga autonòmica, en quasi totes les categories vaig arribar al campionat d'Espanya. Per altra banda, cada Nadal era seleccionada per a representar a la Comunitat Valenciana en el campionat d'Espanya per seleccions, podria dir que durant 5 anys el Nadal sobretot la Nit de Reis la passava per qualsevol ciutat d'Espanya, el regal de cada any.

En canvi, l'aspecte que més puc destacar d'aquella etapa és quan vaig entrar al complex educatiu de Xest, a 72 km de casa, lluny de la família, els amics/amigues. Els principis van ser durs, entrenava 16 hores a la setmana, horaris establerts que haviem de complir, anar a escola, entrenar, estudiar, i els caps de setmana tornava a casa per a jugar els partits en el club. Eixa era la meua rutina diària, era un no parar però al final em vaig acostumar, i podria dir que van ser els 4 anys més especials de la meua vida, sense aquesta experiència no seria el que sóc ara, vaig aprendre tot en l'handbol, i també vaig madurar com a persona, a la vegada que aprenia valors fonamentals, i guanyava amistats per a tota la vida.

Després vaig tornar a casa, i ja en categoria juvenil, quan tenia 16 anys vaig començar a pujar en "les majors" a jugar en categoria nacional, combinant l'equip juvenil i el sènior. Després de 2 anys coneixent la categoria, en el meu primer any com a sènior oficial vam aconseguir anar a unes fases d'ascens per a pujar a la màxima categoria de l'handbol femení, després vindrien 4 fases d'ascens més, l'última seria la definitiva.

L'any 2017 vam aconseguir pujar a la màxima categoria de l'handbol femení, un somni que portàvem molt de temps acariciant però mai

ho aconseguíem, 5 anys lluitant, superant-nos, alçant-nos després de cada intent fallit, però al final va aplegar el gran dia. A dia d'avui encara ho recorde en llàgrimes al ulls i molta emoció.

Després d'aconseguir-ho, l'equip va canviar prou, les més veteranes se'n van anar del club amb la feina feta, i altres van buscar altres aventures fora. Les demés vam viure, l'experiència de jugar en Divisió d'honor en l'equip de la nostra vida, dos anys emocionants però molt

durs, una categoria molt física, amb gent experimentada, amb viatges llargs d'autobús per tota Espanya (de 4 a 14 hores), viatges d'anada i tornada on l'única estona que no estàvem sentades en el bus era quan estàvem jugant, i amb derrotes molt amargues. Però és el que passa en esports minoritaris i sobretot en categories femenines, on no es pot viure de jugar com fan els futbolistes, darrere d'hores i hores d'entrament estem construint una vida per tirar endavant, i el treball diari sense cap recompensa aplega a ser esgotador, tant que comences a no gaudir del que més t'agrada.

Després, d'aquesta experiència d'emocions confrontades, ara afrontem el segon any consecutiu en Divisió d'Honor Plata.

TÍTOLS I ALTRES GUARDONS:

En el club: 4 campionats autonòmics i 4 copes de la Comunitat Valenciana, 2 subcampionats d'Espanya en categoria cadet, tercer lloc en el campionat d'Espanya en categoria infantil, 5 vegades campiones del grup C de la Lliga de divisió d'honor Plata, subcampionat de la Divisió d'honor Plata (l'any que es va pujar a la màxima categoria).

En la selecció Valenciana: campiona d'Espanya en categoria infantil, tercera d'Espanya en categoria cadet, subcampiona d'Espanya en categoria juvenil.

Altres: Campiona autonòmica de la Lliga universitària.

VALORS QUE US PROCURA L'ESPORT:

L'esport m'ha ensenyat molt valors, sense ells no seria la persona que sóc ara, entre

ells destacar el treball, el sacrifici, la constància, el respecte, la companyonia i el treball en equip.

DARRERA COMPETICIÓ: La darrera competició ha estat marcada, com tot en aquest 2020, per la COVID, vam haver de donar per acabada la lliga abans de temps, sense poder aconseguir els objectius marcats al principi de la temporada, i sense acabar com a qualsevol jugadora ens agrada en la pista, atacant, defensant, marcant gols i sobretot acomiadant a l'afició que ens segueix cada dia. Sense dubte, un any per a no oblidar, o tal volta per a oblidar.

ALTRES MODALITATS ESPORTIVES: El pàdel i el volley platja.

REPTES DE FUTUR: Com a repte de futur, un futur no molt llunyà tinc com a repte poder aconseguir que l'equip pugui tornar a unes fases d'ascens i tornar a revivre aquelles emocions passades.

FINS A QUAN?: Crec que aquesta serà l'última temporada jugant, ficaré punt i a part a l'handbol, ja que els anys passen i noves prioritats apareixen. En este 2020 em vaig plantejar ja deixar-ho, no tenia la motivació suficient per a seguir, però acabar lluny de la pista no era un bon final però a una vida on l'handbol ha sigut el protagonista.

ALGUNA COSA PERSONAL: Una frase que m'acompanya sempre en cada temporada i que aplique en qualsevol àmbit de la meua vida "El treball és la base de tot èxit".

LES “NO FESTES” DE 2020

Com en la resta de localitats espanyoles, el nanointrús s'ha emportat per davant les festes patronals d'Atzeneta del Maestrat. La suspensió de qualsevol acte lúdic que comportara reunió, si més no contacte, va ser una cosa acceptada per la societat des que al març i abril la pandèmia cobrara una virulència insospitada. Així i tot, sobrevivia en l'ambient un pòsit de festivitat remissiu en els dies agostencs en els quals hagueren d'haver-se celebrat les festes.

Algunes colles berenaven o sopaven per a rescabalar-se de la nostàlgia, per a suturar la ferida interior que agost, el mes festiu per antonomàsia, obria en les carns del atzenetins.

Va imperar la prudència i el civisme i no va haver-hi ni que lamentar desobediències a l'estat d'excepcionalitat sanitària ni, en conseqüència, cap intervenció de les autoritats per a retornar l'ordre. Com a molt, algunes “fugides” de la gent més jove a masies allunyades del nucli urbà per a poder aproximar-se al festiu; gens irreverent, res que no estiguera dins de la lògica del divertiment constret d'una joventut que es veia abocada a retirar-se a la una de la matinada com tard, tancats els bars, clausurats els pubs, absents les revetles, prohibits els “garitos”.

Es recordarà aquest 2020 com l'any sense estiu, i no precisament per raons meteorològiques, sinó per l'atípic dels mesos estivals en el que concerneix l'oci, a la mobilitat, a les festivitats, a les no festivitats escrit amb més propietat.

Malgrat el descrit, malgrat aquesta fi del món de joguet, malgrat aquest recordatori cap a la fragilitat de l'espècie, va haver-hi alguns actes que recordaven que altres anys, per aqueixes dates, Atzeneta entrava en ebullició i es dona-

va al retrobament, a les multituds, als bars, a les cançons, al gaudi sensorial en definitiva.

Poc era el marge, i sempre amb distància, asseguts; així es va poder celebrar alguna partida de “pilota a mà”, tallers d'animació, el pasacarrer de la Banda de Música, la prova Enduro de bicis de muntanya, el concert de Tito Pontet i la missa en honor de Sant Bertomeu, sense processó, pírric balanç festiu en comparació amb el profús de la programació d'agostos anteriors.

En la reserva del passat i sobretot del futur van quedar el Pregó, la carrera del Castell, l'exhibició de bestiar, el correfoc, les revetles, les activitats infantils i un rosari d'activitats que completaven deu dies quallats d'actes organitzats i de xerino-la espontània.

Però retornarà el calendari a un altre agost i el virus hauria d'haver sigut confinat (per fi ell) a domini dels malsons i de nou sobrevindran els ritus i els mites i caldrà redoblar el gaudi per a compensar, en 2021, el minvament d'enguany sense festes i sense estiu.

Gent d'ací

Carmen Monfort Badenes PROFUNDAS LAS RAÍCES, LOS AFECTOS

Juanma Velasco

De aquí, de Atzeneta, de "soca", sin fisuras. De aquí, de nacimiento, de padrón, de campo base permanente. Carmen Monfort Badenes es un paradigma de fidelidad emocional y residencial a su Atzeneta. Es hija de aquel "Señor de la Escarcha", que bajo este título se escondía un artículo que quien suscribe escribió (en otra época del BIM) para glosar la constancia meteorológica de un Joaquín fallecido hace ya 23 años y del que me consta que su hijo, Joaquín también, tiene enmarcada y pendiente de alguna pared de su casa una copia del mismo. Sus tiempos escolares están presididos por el recuerdo de una infancia bondadosa y de la elección del bachi-

lles lliures com a opció per continuar els estudis a los diez anys, en aquell 1968, massa tierna a judici de seus pares (ella i els seus contemporanis) per recalcar a Castelló a los diez anys. Matiza que Vicente Moliner, per llavors doncs, les impartia, a ella i a qui optaren llavors per la mateixa fórmula, les matèries després de finalitzar el horari escolar ordinari. Guarda el millor dels records pedagògics d'aquell mestre que encara resiste a ple rendiment vital.

Recorda que el primer cicle de Bachiller finalitzava a los catorce i que per cursar el rest de Bachiller i el subsiguiente COU es traslladà a Castelló, com a interna en el "Menor" femení. Posteriorment cursà Magisterio a l'Escola Normal de Castelló. Un recorregut acadèmic comú llavors, però que Carmen saldà amb una excel·lència en les notes i un accés a la profe-

sor de mestra per oposició, absent llavors la borsa de treball a la Comunitat Valenciana.

Me intereso, telefònicament, perquè els temps no han facilitat la conversa presencial, per si la seva elecció per la docència obedié a raons vocacionals; ella, després d'un titubeig en forma de silenci, admet que encara que la vocació li va acompanyant al llarg dels cursos fins a fer-se més que consistent, el detonant d'aquella opció va ser Melchor.

Melchor és, com a la pràctica totalitat de lectors coneixen, el seu marit, el seu únic referent sentimental, el seu nord i el seu assessor; el seu braç i el seu estel. Confessa que li agradava ja des de la infància, que l'atracció era recíproca, que el seu noviazgo un destí, que el seu matrimoni un refugi per al rest de la seva vida. Al·ludeix a que les relacions d'aquells anys setanta se semblaven bé poc a les d'ara, que se veien els dijous i els dies de setmana, que a menys el seu mare presidia aquests encontres. Altres temps, quasi una altra època, apunta. Una altra època, altres temps,

reafirma. I ratifica Carmen que la elecció de Magisterio com a disciplina acadèmica se debí, en puritat, al consens de la llavors parella de noies per poder establir-se a Atzeneta, perquè possibilitava no haver de desplaçar-se massa lluny.

Es casaren el 1980 i no necessitaren moure's del municipi perquè Carmen, una vegada guanyada l'oposició, escollia destinis propers que li permetien, la majoria dels, anar i tornar a diari. Vall d'Alba va ser el primer, després -desconec el ordre, no importa massa-, Culla, Vistabella del Maestrat, Benlloc i Villar de Canes, poble al que evoca amb un afecte singular i on se sentí estimada com a persona, protegida en la seva condició de forastera i reconeguda en la seva feina com a docent. Després, després de set anys

hueco para mimar, para socorrer, para aliviar, para descargar. El tiempo y la degradación de su madre la han convertido en la matriarca de la familia; sobre ella gravita cualquier celebración, cualquier acto, sin reparar en el esfuerzo que le pueda suponer su organización, siempre hay espacio para uno más; ella solo dice sí y lo demás corre de su cuenta.

Precisamente por esta voluntad a ejercer como anfitriona, por su propensión histórica a cocinar, a experimentar, a innovar, a hacer de la necesidad de comer, un placer no solo gustativo, sino sensorial en su conjunto, en 2007, en un local familiar de la calle Loreto, ella y Melchor inauguraron El Cep, un restaurante que pre-

de peregrinación y hasta el fin de su trayectoria profesional, Atzeneta fue su cap i casal docente y centenares de alumnos y alumnas han recibido educación de varias disciplinas a lo largo de esas tres décadas. Se jubiló a los sesenta, hace dos, y aunque presumo que no se aburre lo más mínimo, ella me ratifica esa suposición con una narrativa de sus actividades que provoca cansancio solo de escucharla.

Familiar hasta la extenuación, la vida de Carmen pivota sobre los suyos. Madre de dos hijos, hermana de hermana y hermano residentes en otras latitudes, hija de una madre a la que cuida de su vejez longeva pero frágil, abuela de cinco nietos más uno que viene de camino, esposa más que atenta, puede con todo y siempre encuentra un

tendían exclusivo y que obtuvo el pronto reconocimiento de los nativos y en particular de los foráneos. Hasta un Cep reputado y bendecido por la crítica gastronómica se acercaron durante los casi tres años que permaneció abierto, azulejeros, sanitarios y otros colectivos con poder adquisitivo medio-alto porque el menú del restaurante no estaba al alcance diario de todos los bolsillos. Platos novedosos, sabores parestésicos, texturas insospechadas salieron de la marmita creativa de una Carmen que realizaba uno de sus sueños de vida en aquella cocina que aún perdura como entonces, pero ahora destinada a acoger a las convenciones frecuentes de una familia amplia y avenida. Intercala que gustaba de

aderezar con algún poema de creación propia las mesas de algunas conmemoraciones de gentes a las que conocía bien en una muestra más del detallismo de su intimidad. Alude que guarda una biblioteca profusa de libros de cocina y que dedica la práctica totalidad de sus lecturas a ellos.

Simultaneó la restauración con la docencia y solo ella sabe las horas que le debió robar al sueño en aquel trienio al que puso fin el aterrizaje de su madre en esa dimensión de lo incierto que sobreviene cuando se abdicaba de la plena lucidez. El Cep había pasado a la intrahistoria de Atzeneta y permanece todavía su recuerdo en el imaginario popular porque pocos son los oriundos que no pasamos por su mesa al menos una vez. Su antigua titular descarta su reapertura. Como anécdota me describe que fue la pionera en practicar running (en la voz oriunda de entonces, eixir a correr) en Atzeneta, que a finales de los setenta y a principios de los ochenta no corría ninguna chica y que solía recluirse en el campo de fútbol, aconsejada por su círculo emocional más cercano, para evitar el qué dirán. Afirma que era tenía buenas fibras para el deporte, que en sus tiempos de estudiante practicó voleibol, atletismo y alguna disciplina más que no retuve, pero que cualquiera se le daba bien. Después, el trájín de la vida la apartó de la práctica activa de cualquier deporte, aunque su hiperactividad ha mantenido los kilos a raya.

Goza de una memoria excepcional, refiere parentescos, vivencias, situaciones, nombres, fechas con una minuciosidad escrupulosa; le pregunto si no teme perder ese privilegio y le advierto una sombra verbal a falta de otra percepción visual; le reformulo la pregunta y le añado si teme más a perder lo físico que lo psíquico

cuando le sobrevenga la inexorable, y todavía alejada, vejez. Acontece una nueva pausa telefónica y acogándose a su derecho a la sinceridad, afirma conmovida que lo que verdaderamente teme es quedarse sola, y por sola se refiere al dueto intemporal que ha formado con Melchor. Visité su patio no hace mucho y me produjo uno de esos estallidos cromáticos inesperados. Encontrarme con una pinacoteca de geranios a resguardo de ojos mayoritarios, me desencadenó una algarabía interior que me dejó en paz con mis sentidos. Les dedica tiempo, como si fueran, que lo son, un miembro más de esa familia que la nutre y la compendia.

Teme volar en avión, pero está deseando que este viento pandémico que nos ventila nocivo deje de soplar y pueda resarcirse del viaje no efectuado este año. Con Melchor, adonde sea, pero con él.

Ens contem des del Col·legi

UN INICI DIFERENT

Inesperat; així ha estat l'inici del curs o, millor dit, el no inici del curs. Suppose que tothom pensem allò de "a nosaltres no ens passarà"; donc bé, a nosaltres ens ha passat.

El dia 2 de setembre per la vesprada vaig rebre una trucada d'un company informant-me que havia estat en contacte estret amb un familiar que havia donat positiu. No tenia símptomes i la prova ràpida era negativa. De moment tot estava tranquil. Sobra dir que aquest company ja no va tornar a l'escola, quedava confinat.

Però la tranquil·litat no va durar gaire; divendres a migdia es va confirmar així el primer positiu del Claustre. Va ser una notícia que ningú esperàvem, ens va agafar a tots de sorpresa. I ara, què?. Una vesprada de bogeria: més de vuitanta trucades, i ho sé ben cert perquè les tinc enregistrades; correus electrònics a inspecció, a Sanitat... Finalment, a les set i mitja de la vesprada se'm confirma que queden suspeses les classes durant 14 dies, que tot el Claustre queda confinat i que, la setmana següent, se'ns realitzarà la PCR a tots els docents. Era hora d'informar els serveis de transport i menjador, els ajuntaments i les famílies. La recorde com una vesprada per oblidar.

Toca posar-se a treballar. Després d'un cap de setmana organitzant una mica el funcionament de les classes no presencials, dilluns tenim un Claustre telemàtic i decidim la línia de funcionament al llarg d'aquest confinament. S'arrodoneix el dimarts amb les reunions de nivell i etapa i, a partir d'aquest moment, una planificació d'activitats i videoconferències han marcat l'agenda de l'alumnat i les famílies.

Però clar, el malson no acaba ací. El dimarts dia 8 es confirma el segon positiu del Claustre. S'ha contagiado durant les reunions dels primers dos dies, no ha tingut molt més contacte. Com us podeu imaginar, crea molta inquietud entre el professorat, hi ha nervis. Tot s'agreuja amb el tercer positiu només un dia després, i el quart el dia 10. Som conscients que alguna cosa no hem fet bé dintre del Claustre. Cal realitzar una revisió dels protocols de les reunions del centre perquè el contagi s'ha produït en aquestes: amb mascaretes, distàncies... Costa comprendre-ho. Els positius es van intercalant entre negatius. De moment, cap símptoma entre els i les do-

cents. Tot plegat, això és una bona notícia. Seguint l'estel de l'aprenentatge, i partint que les situacions ens han de servir per reflexionar i millorar, hem pres una sèrie de mesures addicionals per evitar que es pugui produir de nou aquesta situació: reunions de màxim 6 persones, el funcionament per videoconferències, les mascaretes FFP2 per als docents... que creiem que ajudaran a millorar el nostre funcionament intern. Potser vam estar més pendents de crear un entorn segur per a l'alumnat que de crear-lo per als docents. Mea culpa.

El pitjor d'aquesta situació és haver trastocat l'agenda dels xiquets, xiquetes i famílies.

Volem demanar disculpes. Esperem que, amb aquestes mesures, no tornem a estar tot el Claustre confinat de nou. A més, cal agrair la resposta extraordinària de les famílies, volem posar molt en valor la comprensió i l'interès que totes elles han mostrat davant aquesta situació sobrevinguda.

Ara toca mirar endavant. Serà un curs complicat, ho sabem. Ja coneixem de moltes escoles que estan confinant grups complets d'alumnes. Ara sí, pensem que ens pot tocar, sabem que no és gens difícil. A tots ens pot passar: anar diumenge a dinar amb la família i dimarts assabentar-te que algun familiar ha donat positiu en COVID-19. Les coses passen, i el millor és buscar la resposta més òptima. Jo considere que haver-nos confinat a tots els membres del Claustre ha estat una bona decisió, ja que no vull imaginar què hagués passat en cas contrari. Doncs bé, només esperem que les respostes siguin les encertades davant aquests casos i el curs pugui transcórrer amb la major tranquil·litat possible.

Medi ambient

Paco Esteller

Escribano palustre

- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Emberiza schoeniclus.
- **CLASIFICACIÓN:** Orden Paseriformes, familia Emberizidos.
- **HÁBITAT:** Zonas palustres, carrizales y zonas húmedas.
- **ÁREA DE DISTRIBUCIÓN:** Europa y Asia.
- **CARACTERÍSTICAS:** Mide Alrededor de 15 cm. El macho presenta la cabeza y la garganta de color negro, con un semicírculo blanco en la nuca y a ambos lados del cuello. Las partes superiores son de color negro rojizo, el obispillo es gris, las partes inferiores son blanquecinas con listas de color pardo oscuro en los flacos. La hembra tiene la cabeza de color pardo rosado, con una superficie de color ocráceo y el mentón y la garganta blanquecinos.
- **VIDA Y COSTUMBRES:** Anida en el suelo o en matorrales cerca del agua. El nido tiene forma de copa, esta construido a base de sustancias vegetales. En su interior deposita generalmente 4-6-huevos que son incubados por la hembra, durante un periodo de 12-14 días. Las crías nidícolas, son cuidadas por ambos progenitores y permanecen en el nido durante 12-13 días

Milenramna

- **NOMBRE CIENTÍFICO:** Achillea millefolium L.
- **FAMILIA:** Compuestas Tubulífloras.
- **SINONIMAS:** Aquilea, milfulles, millorri, herba de rula.
- **DESCRIPCIÓN:** Hierba vivaz de 40 o 60 cm de altura. Tiene cepa rastrera, tallo erguido, duro, con muchas hojas, peludas y largas, tiernas, con segmentos fuertemente divididos. Tienen flores blancas o rosas en densos corimbos, flores centrales tubulosas. Fruto seco con una semilla suelta. Sabor astringente, amargo.
- **PROPIEDADES:** Antiséptico, vulnerario, tónico, hemostático, emenagogo, diurético, cicatrizante, carminativo, astringente, etc.
- **PARTES UTILIZADAS:** Toda la planta.
- **COSECHAR EN:** Verano.
- **COMO SE USA:**
 - **Para la salud:** Heridas y llagas: Decocción.- Cocer durante 10 minutos 50 g de hojas en un litro de agua, filtrar el líquido y utilizarlo para lavar las partes enfermas. Esta decocción favorece la cicatrización de las heridas.
 - **Hemorroides:** Infusión.- Hervir 200 g de agua con 200 g de sumidades floridas, dejar templar y utilizar el líquido para lavar la parte enferma.
 - **Para la cocina:** Un tratamiento muy eficaz a realizar en primavera consiste en comer todos los días, en forma de ensalada, unas cuantas hojas frescas de milenrama, ya colas, o combinadas con otras plantas amargas.
 - **Para la belleza:** Máscara de belleza.- La infusión con 10 g de milenrama en un litro de agua hirviendo sirve para preparar una máscara de belleza, calmante o para un baño relajante y descongestionante.

Des de la UJI

TENS UNA IDEA DE NEGOCI?

Miguel Ángel Moliner

A ningú se li escapa que a la Mancomunitat de Penyagolosa tenim un greu problema de despoblament. Entre 2010 i 2019 la Mancomunitat ha perdut 245 habitants, dels quals 133 residien a Atzeneta. Hem passat de 2.114 empadronats en 2010 a 1.869 en 2019 (a Atzeneta de 1.409 a 1.276). Aquest descens ha estat provocat fonamentalment pel decreixement vegetatiu (naixement menys defuncions), que ha sigut de -167 en l'última dècada (a Atzeneta -101). Tenim una piràmide de població on la base és més estreta que el pic, i això ens permet fer una predicció: en la pròxima dècada el creixement vegetatiu continuarà sent negatiu (hi ha 235 majors de 80 anys a la Mancomunitat dels quals 141 resideixen a Atzeneta).

La davallada poblacional haguera estat més intensa si no tinguérem immigrants d'altres països. A la Mancomunitat en teníem 211 al 2010 i 158 al 2019 (148 i 123 a Atzeneta). Així, la crisi econòmica ha fet que els immigrants s'hagen reduït en -53 en una dècada (-25 a Atzeneta). A més hi ha hagut gent del poble que ha emigrat a l'estranger (en 2019 11 atzenetins i 24 de tota la Mancomunitat).

Aquestes dades ens diuen que el despoblament depén bàsicament del saldo de naixements i defuncions (creixement vegetatiu) i de les migracions (ja siguin nacionals o internacionals). En l'última dècada, la Mancomunitat ha perdut quasi 25 habitants a l'any (14 a Atzeneta), dels quals una mitjana de 17 eren per defuncions i 7 per immigrants i emigrants. Si tenim en compte la gent major de 80 anys, la pròxima dècada tindrem un decreixement vegetatiu de prop de -24 persones a l'any a la Mancomunitat (vora -14 a Atzeneta). Si no hi ha un flux positiu d'empadronaments fins al 2030 la projecció de la població de la Mancomunitat és d'uns 1.650 habitants (a Atzeneta d'uns 1.150).

Per a poder aturar aquesta hemorràgia sols hi

ha una opció: saldos migratoris suficients per a compensar el saldo vegetatiu i eixamplar la piràmide poblacional per la base (fan falta més xiquets i xiquetes). La Mancomunitat necessita un flux positiu de 24 immigrants nacionals i/o internacionals a l'any (14 a Atzeneta) només per a mantindre la població en la pròxima dècada. Una via per tal d'aconseguir-lo és crear llocs de treball que atraguen treballadors i famílies d'altres indrets.

Per a crear més ocupació cal activar amb força l'economia local. Junt als llocs de treball creats per les administracions públiques (que són limitats) és clau que la iniciativa privada genere nous negocis i més ocupació. D'acò vam parlar a la I Cimera Econòmica del Penyagolosa, celebrada el 16 de juliol passat al pati de les Escoles Velles d'Atzeneta. Va ser organitzada per la Universitat Jaume I, l'Ajuntament d'Atzeneta, la Mancomunitat de Penyagolosa-Pobles del Nord i SECOT, amb la col·laboració de la Diputació Provincial de Castelló. L'objectiu de la trobada va ser analitzar les potencialitats empresarials que té aquest territori amb la mirada posada en la lluita contra el despoblament.

La conclusió és que el nostre territori té recursos que encara no estan suficientment explotats i que podrien convertir-se en productes comercialitzables. Els tres sectors de referència són l'agroalimentari, el turisme i el forestal.

Al terreny agroalimentari es va proposar aprofitar els productes locals, com ara l'ametlla i els

seus derivats, l'oli d'oliva, la ramaderia extensiva i els seus derivats, la mel i els productes naturals i ecològics, entre altres, per a transformar-los i comercialitzar-los als municipis costaners. El producte de proximitat té una demanda creixent perquè el consumidor cada vegada està més preocupat per la seua salut, vol saber què menja, i vol contribuir a la conservació del medi ambient. Però el model de negoci no pot ser vendre a granel. La matèria primera que creix al terra o a les pastures ha d'industrialitzar-se. Per exemple, al terreny ramader, no hi ha cap derivat lacti local comercialitzat (formatge, quallades, mantega...). Hem d'eixir de la nostra zona de confort i innovar. Cal fer una transformació de la matèria primera, un envasament del producte i una comercialització el més directa possible. La clau està a la comercialització, però, per sort, hui en dia el màrqueting on-line està a l'abast de tothom i la logística també. A més, ni màrqueting ni distribució comporten una gran inversió. El que és realment important és la qualitat del producte i el relat que l'acompanya, perquè la competència també hi juga.

El sector forestal ha estat gradualment abandonat a la Mancomunitat. Fa anys es tallava fusta i hi havia serrereries. Ara han desaparegut. Però això no vol dir que no hi haja oportunitats per aprofitar. Per exemple, la biomassa és un combustible sostenible que està comercialitzant-se i que a més ajuda en la prevenció d'incendis forestals. La tòfona és un producte amb potencialitat per a industrialitzar-se. Les pastures per a la ramaderia extensiva i la mel són altres productes interessants. Les plantes aromàtiques i la seua transformació en cosmètics naturals tenen ja un mercat substancial. L'activitat cinegètica lligada a la cabra hispànica atrau un tipus de visitant d'alt poder adquisitiu que no està sent aprofitat pel nostre territori.

El sector turístic és el que pot tindre major recorregut. Tots els caps de setmana som testimoni de la gran quantitat de visitants que volen gaudir del Parc Natural de Penyagolosa. Segons les estadístiques del Parc Natural, 15.000 excursionistes pugen al pic de Penyagolosa cada any. A aquesta xifra cal afegir tota la gent que ve de vacances, o ens visita per la caça, per la neu o pels bolets. És un riu de visitants! Sense haver fet cap promoció, els turistes omplien la CV-170 de gom a gom quasi tots els caps de setmana de l'any. Però cal tindre una infraestructura turística desenvolupada i dissenyar més productes turístics lligats a la natura, al turisme actiu i a la gastronomia. També ens falta més allotjament i una major

oferta gastronòmica per a poder aprofitar tota la potencialitat que ofereix el Parc Natural. Cal tindre present que el sector turístic arrossega altres negocis, com l'agroalimentari, els serveis i la construcció, per la qual cosa ha de convertir-se en un sector estratègic.

Tenim un avantatge i és que la marca Penyagolosa és notòria i atractiva a Castelló i València. Una bona promoció dels productes agroalimentaris i del turisme sota la marca Penyagolosa hauria de ser un eix estratègic per a un desenvolupament econòmic sostenible.

Tot açò ve al cas perquè, per a generar negoci i llocs de treball, ens fan falta emprenedors. Necessitem gent amb iniciativa que agafe una idea de negoci i la pose en marxa. Per a poder combatre el virus del despoblament és fonamental tindre emprenedors que impulsen projectes empresarials. No és fàcil alçar un negoci, però contràriament al que la gent pensa, el finançament no és el principal problema. La qüestió clau és que la idea de negoci estiga ben pensada i responga a una demanda del mercat. En aquesta qüestió podem ajudar. Hi ha un ecosistema d'agents públics i privats a Castelló que acompanya els emprenedors en aquest viatge. Tenim l'oportunitat d'aprofitar-lo a la Mancomunitat perquè tots aquests agents van assistir a la Cimera Econòmica del Penyagolosa i van mostrar la seua disposició a col·laborar.

Per tant, si tens una idea de negoci i vols validar-la, si vols emprendre un projecte empresarial i necessites més formació, o si t'agradaria tindre un acompanyament i mentorització, no dubtes a posar-te en contacte amb nosaltres. No té cap cost i pot ajudar-te a madurar la idea i a valorar si pot tindre èxit. L'autoocupació i els projectes empresarials nous són iniciatives que necessita el nostre territori, tant com l'aigua.

Tens una idea de negoci? Conta'ns-la. T'ajudarem.

Les associacions parlen

Ames de casa d'Atzeneta

ACTIVITATS

Estimades sòcies:

Desitgem que tant vosaltres com les vostres famílies estigueu bé de salut.

Ens comuniquen una altra vegada amb vosaltres, mitjançant el BIM, no per explicar-vos les activitats que hem fet, que com ja sabeu des que ha començat la pandèmia no n'hem realitzat cap, sinó per alegrar-vos una mica mirant alguna de les fotos que fiquem per al record.

Volem informar-vos que aquest any no farem loteria, ja que com no fem activitats tampoc tenim despeses. Com que no es fan les fires i altres esdeveniments és més difícil de vendre. Les persones de la junta ja tenim una edat i no estem per a anar de casa en casa intentant vendre la loteria.

Quan tot açò acabarà ja ho celebrarem d'alguna manera, ara toca cuidar-se i cuidar als que tenim al voltant, acomplint el que ens manen les autoritats sanitàries.

ÀNIM I ESPERANÇA.

Una salutació
LA JUNTA

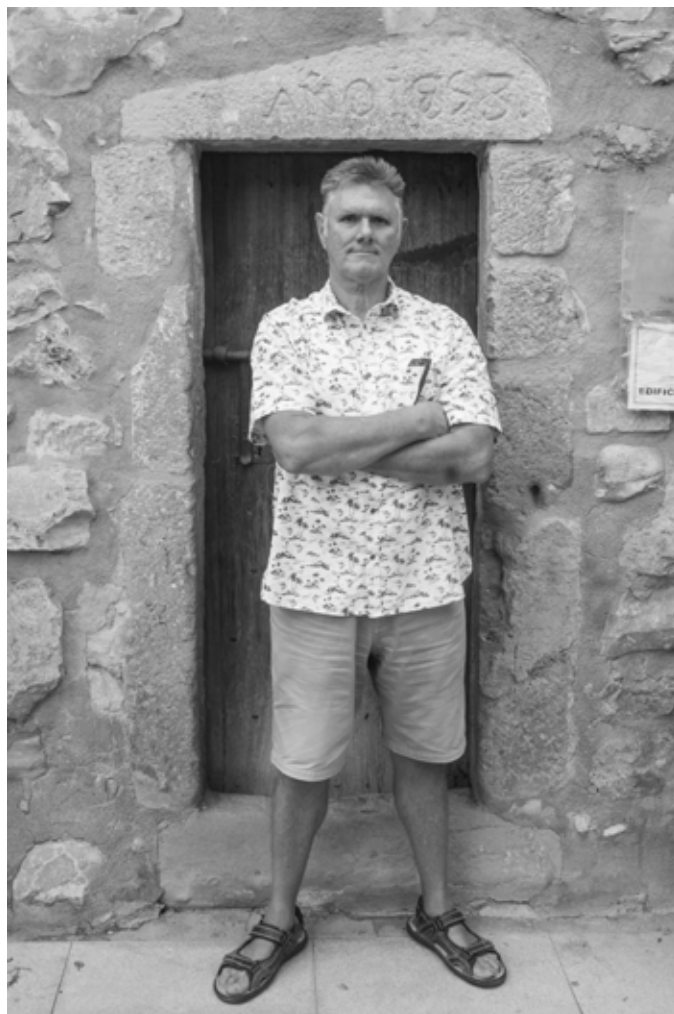
Des del Porrejat

Directiva de la UD Atzeneta

El "nou" futbol de la U.D. Atzeneta

Estimat poble d'Atzeneta, ens adrecem a vosaltres una vegada més en nom de la U.D. Atzeneta per informar-vos sobre la situació futbolística al poble de cara l'any que ve. Corren temps difícils, el virus cada vegada agafa més presència en les nostres vides i no sabem amb certesa el que ens resta de cara al futur. Tot són arguments esperançadors perquè es pugui esdevenir la temporada a principis d'octubre, però... I si no és així?

D'arrencada està previst començar la temporada amb algunes restriccions imposades des de la federació, tot i que no pot resultar d'allò més còmode per a qualsevol assistent al nostre "Porrejat", sabem de sobra que un any més estareu ací per donar suport quan l'equip més us necessite, deixant el llistó molt alt i caracteritzant-nos una vegada més com una de les millors aficions al futbol regional. Doncs bé, tothom qui vulga acudir al camp enguany haurà de portar ficada la mascareta, l'ús d'aquesta no serà un problema, ja que ha entrat en les nostres vides i actualment forma part d'un element essencial en el nostre dia a dia (des del club us podem facilitar una personalitzada amb l'escut per a tothom qui vulga col·laborar amb el preu simbòlic de 10 €). La porta principal únicament estarà oberta per a l'afició, els jugadors, cos tècnic i cos arbitral hauran d'entrar per la porta de baix, evitant així contacte innecessari. Dintre dels ves-

Thomas Evans continua com a president de la U.D. Atzeneta

tidors, els jugadors portaran la mascareta fins que vagin a sortir al terreny de joc, d'aquesta manera reduïm notablement el risc d'infecció, ja que com bé sabeu, dins d'espais tancats s'esdevé amb més facilitat. El club habilitarà un espai per a l'afició local i altre per a la visitant, de manera que ningú pugui exposar-se al perill del contagi amb gent desconeguda. Aquestes i altres restriccions que us anirem informant per les xarxes socials del club, resulten una mica angoixoses, ja que no és el més habitual a l'hora d'anar a presenciar els partits de futbol, però són les condicions que ens han imposat i hem de complir-les per aconseguir el principal objectiu; garantir la seguretat de tota

persona que entre al camp i dur a terme la temporada amb la major serenitat possible.

El futbol base agafa més força. Un dels principals objectius que ens hem marcat de cara a l'any que ve, és el de formar equips per a les categories inferiors de la U.D. Atzeneta. Volem tornar a despertar l'alegria que desprén la joventut al "Porrejat", amb la creació de la màxima quantitat d'equips possibles, ja que el que volem tractar d'aconseguir, és donar l'oportunitat de jugar a tothom qui vulga fer-ho. L'any passat es va començar la tasca amb un petit grup d'infants que enguany està augmentant amb moltes cares noves sobre l'herba, amb això, hem decidit fabricar samarretes com les dels jugadors del primer equip perquè qualsevol infant pugui tindre el record dels seus primers anys de futbol. Amb Melcior i Aaron al capdavant, intentarem que aquesta passió per jugar al poble entusiasti des de ben petits.

Quant a la plantilla amater, ressalta la il·lusió que desprén cada jugador per tornar a fer el que

més agrada, són molts els mesos que han passat des que es va disputar l'últim partit al "Porrejat" i la fam de futbol sembla que envaeix el cor de cada integrant d'aquesta família.

Per la nostra part això és tot, esperem que done inici la competició amb la major seguretat possible i que tothom pugueu vindre a gaudir del vostre equip com ho heu fet en aquests anys enrere. Us agraïm tot el suport que ens heu donat fins ara, ja que sense vosaltres res seria factible. Junts som més forts. #123Atzeneta!

Societat Musical Santa Cecília d'Atzeneta

LA NOVA NORMALITAT DE LA BANDA

La cultura, sens dubte, ha sigut una de les grans afectades per la pandèmia. Sense poder viure i gaudir plenament de les galeries d'art, les representacions teatrals, els museus, les exposicions, els concerts, els festivals, els passacarrers... la nova normalitat deixa de ser «normal». Al poble, hem viscut un estiu buit: no hem tingut ni festes ni, en conseqüència, concert de la banda.

Una nit en què la Plaça s'omple de gom a gom de cadires, un escenari que sembla fet a la mida del carrer, atzenetins i atzenetines, forasters, músics i moltes ganes, sembla una bogeria en aquesta situació. El fet d'haver de limitar l'entrada d'espectadors, separar les cadires la distància establerta –i no només les de la gent, sinó també les nostres, dalt de l'escenari–, controlar la temperatura de tothom i evitar el contacte físic entre vells coneguts i conegudes ens va fer prendre la decisió de cancel·lar el concert enguany, malgrat la il·lusió dels membres de la Banda. No obstant això, com que els temps que corren no són gens fàcils per ningú, vam voler regalar-vos música igualment, i ho vam fer en forma de passacarrer el dia 23 d'agost. Cinc pasdobles van omplir alguns carrers del poble perquè tot el veïnat poguera sentir que, d'alguna manera, la nostra música continua estant aquí. Al cartell ja ho posava però, al contrari que els passacarrers convencionals, en què la gent va darrere dels músics per no perdre's ni una cançó, en aquest estava prohibit seguir-nos; només es podia eixir a la finestra o balcó de casa o quedar-se en un punt fix del carrer i mirar-nos quan passàvem. Sabem que no va ser el mateix, però hem de passar aquesta fase per poder repetir el comboi i la festa que tant ens agraden. D'altra banda, com és tradició, a finals de juliol els alumnes de l'Escola de Música van demostrar el que han après durant l'any en l'audició d'educands –això sí, adaptada a la nova normalitat, també. En aquesta ocasió, l'audició va ser virtual, en forma d'un mun-

tatge de vídeo i so a càrrec d'alumnes i professors. Els xiquets i xiquetes han treballat i tocat de manera diferent, incorporant les noves tecnologies (gravació, edició...). Ha sigut una experiència totalment nova per a la nostra escola perquè mai abans no s'havia treballat amb ordinadors, tauletes, càmeres... A més, també ha resultat molt positiva i útil en una era com la que estem vivint, en què tot està digitalitzat i cada vegada és més comú el teletreball.

En resum, aquest és l'estiu que ens ha tocat viure, sempre respectant les mesures de seguretat perquè ben prompte puguem tornar a la nostra normalitat, la vella, la desitjada. Ens agradaria recordar també que aviat començarà el nou curs i també el període de matrícula per a nous alumnes a l'Escola de Música –estiguen atents i atentes a les nostres xarxes socials. Animem tots els xiquets i xiquetes a qui agrada la música a inscriure's; ens esforçarem perquè aprenguen i, sobretot, gaudisquen.

Club ciclista At-zenet

I BAIXADA AL BOVALAR ATZENETA

Primer de tot abans de començar aquest article, des del club ciclista At-Zenet volem donar les GRÀCIES a tots els voluntaris que ens ajuden, any rere any, ja sigui el de la carrera, desbrossant, marcant i per supost desmarcant.

Una vegada donades les gràcies, anem a explicar un poc com va sorgir aquesta idea, que en un principi pareixia descabellada i va acabar sent un èxit.

Enguany el Club Ciclista At-Zenet estava molt il·lusionat en la carrera de l'ALBARDÀ, ja que enguany seria la sede del Campionat autonòmic en la modalitat maratón, una oportunitat molt difícil de aconseguir i que possiblement no es tornaria a repetir.

A principi d'any la junta comença a moure fils i papers (subvencions, patrocinadors, logística, reglaments...) i quan menys ens ho esperem apareix el "maleït" Covid19, quan faltaven 2 mesos i poc per a la prova, en el mes de març-abril encara érem optimistes en realitzar la prova, però aquestes esperances van desaparèixer a principis de maig, decidim suspendre la prova, una desil·lusió per part de tots els socis/es, ja que moltes coses estaven tancades i sense saber si Federació de ciclisme ens guardarà la sede per a l'any vinent.

Arriba l'estiu i amb açò el desconfinament, totes les proves del nostre voltant se suspenden, siguen de bici o a peu, sols ens queda eixir en els amics.

En totes les eixides dels dissabtes i diumenges es notava per part de socis/es que ens quedava una espineta clavada per la suspensió de l'autonòmic, sempre senties algun comentari: "quina llastima...", "A saber quan podrem fer alguna cosa", "Estaria bé fer..." i de sobte ens ve una idea:

Perquè no fem una competició en una sortida escalonada? I d'ací naix l'ENDURO, que després és diria la BAIXADA al BOVALAR.

Aquesta idea pareixia una bona idea, damunt baixant el Tallafocs, que és tot un símbol visual del poble d'Atzeneta i que només han baixat els ciclistes més atrevits del club. Fins ací tot bé, però teníem un inconvenient, ningú tenia una gran idea de com anava un Enduro, excepte un soci dels 60 que hi ha actualment, tot i això, decidim tirar endavant i anar preguntant a la gent els dubtes que teníem.

Ens arriben els primers "OK", Ajuntament, Diputació, socis/es... Ens fem mans a l'obra, primer de tot desbrossar les 3 sendes de la competició: Senda dels Miners, Tallafocs i Mas de Peturro. Mentre anàvem fent feina, els ciclistes no paren de passar per reconèixer el terreny, cada segon és important en aquesta modalitat, ja que només es cronometren les 3 baixades.

Per últim d'aquests preparatius, montem el gran atractiu de la prova, "El bot" del Tallafocs, ara sí que teníem la I Baixada al Bovalar preparada i llesta per a la competició.

Arriba el dia de la competició, es noten els nervis, hi ha molts protocols a complir: Temperatura, mascaretes, distància de seguretat i com no la dificultat del recorregut i les grans velocitats. Comencen a eixir els ciclistes amb una diferència d'un minut entre ells, el tallafocs està ple de públic, baixen els ciclistes pels 3 trams cronometrats i a les 21:00h. entra l'últim ciclista a la plaça major, sense més incidències que algunes rascades. Una vegada acabada, respirem tots i veem l'ambient, les felicitacions, la resposta del públic i ciclistes. Aleshores veus que allò que era una idea descabellada i que desconeixíem el seu funcionament, ha sigut un tot un èxit. Per uns instants vam poder oblidar el que estem vivint i vam tornar a viure un dia de competició.

No sabem si aquesta nova modalitat de competició que va sorgir a causa del Covid19 seguirà o ens centrarem en l'Albarda, però el que sí que sabem és que el públic i ciclistes van

gaudir molt, tot i en la situació que estem vivint.

Donem gràcies a aquells que ens han ajudat per tornar a fer una competició i donar a co-néixer el potencial del nostre poble. GRÀCIES als voluntaris, socis/es, la junta, Ajuntament, Bombers i a tots els assistents pel seu comportament.

Salut.

CLASSIFICACIÓ ELÈCTRIQUES

CLASIFICACIÓN GENERAL I BAIXADA BOVALAR ATZENETA 2020

22/08/2020

E-BIKES

DORSAL	APELLIDOS	NOMBRE	PosGen	TIEMPO FINAL	TC1	Pos TC1	TC2	Pos TC2	TC3	Pos TC3	CAT.	CLUB
46	GASCH GALINDO	HECTOR	1	0:05:24	0:01:42	1	0:01:29	1	0:02:13	1	General e-bike	BIKE ADDICTION
48	SEVILLA RODRIGUEZ	RUBEN	2	0:05:40	0:01:45	2	0:01:34	2	0:02:21	3	General e-bike	ENERGY BIKE
47	LARA GARCIA	MOISES	3	0:05:42	0:01:46	3	0:01:35	4	0:02:21	2	General e-bike	CLUB AT-ZENET
45	FERRER SALVADOR	CIRO	4	0:05:52	0:01:48	4	0:01:35	3	0:02:29	5	General e-bike	EBIKE340
52	SORIANO CLARIANA	JAVIER	5	0:06:00	0:01:49	5	0:01:38	7	0:02:33	8	General e-bike	BIG BIKES CARLET
56	FERNANDEZ FLOREN	JAIME	6	0:06:06	0:01:53	6	0:01:43	8	0:02:30	6	General e-bike	INDEPENDIENTE
55	SEGURA GARCIA	VICTOR MANUEL	7	0:06:07	0:02:02	7	0:01:37	6	0:02:28	4	General e-bike	INDEPENDIENTE

Destaquem la tercera posició del nostre soci Moises Lara Garcia

CLASSIFICACIÓ

CLASIFICACIÓN GENERAL I BAIXADA BOVALAR ATZENETA 2020

22/08/2020

btt

DORSAL	APELLIDOS	NOMBRE	PosGen	TIEMPO FINAL	TC1	Pos TC1	TC2	Pos TC2	TC3	Pos TC3	CAT.	CLUB
2	CUBERO MARTINEZ	DANIEL	1	0:05:20	0:01:38	1	0:01:30	5	0:02:12	1	Generalbtt	BIG BIKES CARLET CD
1	VALVERDE	NACHO	2	0:05:24	0:01:45	9	0:01:27	2	0:02:12	2	Generalbtt	CC CALDERONABIKE SAGUNTO
8	TIZON IBANEZ	ARTURO	3	0:05:25	0:01:42	3	0:01:27	1	0:02:16	3	Generalbtt	ENDUVAL
3	BRAMLEY-MOORE	ROBIN	4	0:05:31	0:01:45	8	0:01:29	4	0:02:17	4	Generalbtt	BTT MONTGO
5	HUNZINGER	JONATAN	5	0:05:31	0:01:43	7	0:01:29	3	0:02:19	8	Generalbtt	MONPEDAL
41	ROSELLO GAS	RAUL	6	0:05:32	0:01:43	6	0:01:31	6	0:02:18	7	Generalbtt	INDEPENDIENTE
4	GARCIA GARRIDO	JUAN IGNACIO	7	0:05:33	0:01:42	4	0:01:32	7	0:02:19	9	Generalbtt	MONPEDAL
7	CIFRE RUIZ	ROBERTO	8	0:05:33	0:01:42	2	0:01:33	8	0:02:18	6	Generalbtt	GEGANT DE PEDRA
12	FERRER SOBRECASES	GONZALO	9	0:05:35	0:01:43	5	0:01:34	12	0:02:18	5	Generalbtt	C.A SENSE PRESSA EL VERGER

*Aclaracions classificacions:

- TC1: Tram cronometrat 1 – Senda dels Miners.
- TC2: Tram cronometrat 2 – Tallafocs.
- TC3: Tram cronometrat 3 – Mas de Peturro.
- En verd el mes ràpid de cada tram cronometrat.
- TIEMPO FINAL: Suma dels 3 trams.

Des de el Casal Popular

Comissió Cultural

RENAIXEM AMB LA CULTURA

Amb 10 anys a l'esquena i després de la cloenda forçada per la Covid-19 el passat mes de març, el Casal Popular d'Atzeneta vam tornar a obrir les nostres portes al mes de juliol, però aquesta vegada en un nou espai molt més gran, l'antiga tenda de mobles Espai Viu de l'avinguda de Castelló. Un local amb interessants i diversificades potencialitats que ens han convidat a portar a terme la mudança i que, després d'un confinament total, ens ha de permetre l'oportunitat de compartir un espai on totes i tots ens puguem sentir a gust i continuar trobant-nos per bastir un projecte col·lectiu que ens facilite recuperar el contacte social i el pols de l'activisme cívic i cultural que ens caracteritza.

La pandèmia, certament, no ens ho està posant gens fàcil, però des de l'Assemblea de Joves i la Comissió Cultural, dues de les organitzacions que formem part del Casal, hem pres la determinació de mantenir-nos fermes en l'aposta per la cultura com a motor de socialització i dinamisme. En totes les activitats que hem organitzat al llarg de l'estiu, hem demostrat que la cultura és segura, que guardant totes les mesures de seguretat, com el manteniment de la distància física o l'ús de la mascareta, es pot gaudir sense por d'espectacles i propostes de qualitat, com ara concerts com l'acústic de Xavi Sarrià i Key Day al carrer del Barranc el dia de la inauguració el 17 de juliol o el directe que ens va oferir el grup alcohòlic Tito Pontet a les Escoles Velles el 21 d'agost amb els 10 components de la banda i la barreja dels seus ritmes llatins i d'origen divers com el jazz o l'ska; també cal destacar el cicle de contes a la fresca, amb dobles sessions (vesprada i nit) per arribar tant a públic infantil com públic adult, amb narradors orals de la

talla d'Eva Andújar o El Gran Jordiet, i que ens permeteren de nou redescobrir espais com el pati de la Casa Betània i la plaça de la Mare de Déu de Loreto el dissabte 1 d'agost, o la plaça de la Divina Pastora i l'ermita de Sant Gregori el diumenge 9 d'agost. Clarament apostem per llocs oberts que ens donen la possibilitat de gaudir d'un aforament més ampli, però també hem utilitzat el Casal per acollir actes més reduïts, com la presentació també el passat 17 de juliol del llibre Palestina. Una història essencial, amb el seu autor Jorge Ramos, obra que podeu prendre en préstec a la Biblioteca del poble si és del vostre interès. I és que el nou Casal, com hem dit, volem que siga un lloc per retrobar-nos.

Un Casal de totes i tots

La situació i les condicions del nou espai redoblen el nostre esforç per afiançar la imatge oberta i dinàmica del Casal, encara que l'augment que suposa en les despeses faça més necessari que mai el treball constant que ens permeta continuar apostant per l'autogestió. Però per tal d'aprofitar-lo al màxim, volem reiterar que el Casal, amb les seues noves instal·lacions, es troba al servei del teixit associatiu del poble perquè les entitats i col·lectius d'Atzeneta i de la comarca puguin realitzar les seues reunions i assemblees, així com també aquelles activitats que les característiques físiques del local ho permeten, amb l'objectiu d'aconseguir un punt d'encontre que comporte el trencament de les barreres de l'individualisme i bastisca un projecte aglutinador sense dogmes ni prejudicis que fomenti la participació activa i compromesa com a mitjà d'articulació d'una societat lliure i crítica.

Ens veiem prompte al 41 de l'avinguda de Castelló, i donem les gràcies en aquestes línies a totes les persones associades que ens

han ajudat a donar aquest salt qualitatiu, així com a l'Ajuntament per creure en els nostres programes d'activitats. Salut i cultura!

Nova seu del Casal Popular d'Atzeneta al núm. 41 de l'avinguda de Castelló

Actuació de El Gran Jordiet al pati de la Casa Betània l'1 d'agost

Actuació d'Eva Andújar a la Placeta el 9 d'agost

Concert de Tito Pontet a les Escoles Velles el 21 d'agost

Presentació del llibre Palestina. Una història essencial al nou Casal el 17 de juliol

Les nostres artistes

Fina Colomer Sensibilitat artística versàtil

Juanma Velasco

Fina pinta i elabora coixins a mà. I és una virtuosa amb el trencadís. Però el meu coneixement del seu art és escàs: alguna reminiscència d'alguna exposició col·lectiva de pintors d'Atzeneta i el que veig a través de Facebook.

El nostre coneixement de les vides alienes, en particular de les seues habilitats, acostuma a ser superficial; és per això que a través de la secció pretenem endinsar-nos en l'univers creatiu d'artistes amateurs locals que no per aqueixa condició deixen de tindre menys talent que uns altres que es revisten amb etiquetes més pomposes.

Fina és oriünda d'Atzeneta, filla d'un "mite popular" com va ser "Caquet", mort per raons d'edat no fa massa. Des que va contraure matrimoni resideix a Albocàsser, però no ha perdut mai el contacte amb el seu poble.

Aproxima'ns a l'artista que habita en tu:

Sí, possiblement te contaré més coses de les que tu esperes i menys de les que jo voldria dir-te, jaja.

La meua vida sempre ha estat lligada a la pintura i el dibuix d'una manera o altra encara que ací en el poble la gent me coneix més com a professional de l'estètica, treball que encara estic desenvolupant actualment i per cert, professió que m'ha donat la possibilitat d'aprendre molt sobre la teoria i pràctica dels colors gràcies als maquillatges i visagismes facials i que m'han facilitat posteriorment el treball a l'hora de fer retrats i figures.

No obstant això, he tingut una vida paral·lela

la en el món de l'art i en moltes de les seues vessants i que molta gent desconeix ja que sempre he tingut un fort interès en tot allò relacionat amb eixe món. He tingut que desenvolupar-lo d'una manera quasi autodidacta per la inconveniència de viure en un poble menut i de no haver tingut l'oportunitat de poder estudiar-lo de forma acadé-

mica. Malgrat això i gràcies a la gran afició, versatilitat i ganes d'aprendre que sempre he tingut, mai han faltat en les meues mans material suficient per poder saber quantes més coses millor del món de la pintura, les diferents tècniques i vessants i la vida i obra dels millors pintors.

Des de quan aqueixa inclinació a la pintura?:

Jo crec que des que tinc ús de raó. M'enrecorde que ere ben menudeta i ja em guardava les postals que aleshores s'enviaen per felicitar- nos els nadals en una caixeta per aixina després reproduir-les i observar-les per a inspirar- me en altres. Després en l'estiu de l'any 1976(jo en tenia 11) van fer un concurs de pintura i dibuix ací en el poble ; es van apuntar molts xiquets (perquè entones en hi havien molts de xiquets als pobles, jaja) i no m'enrecorde què vaig dibuixar però el vaig guanyar. De premi em van donar un diploma acreditatiu (be, alegria gran!!) preciós , que encara el tinc guardat com si fos un tresor i una caixeta d'aquarel·les (en la tapa blaveta, encara la veig) Ai mare!! La més feliç del món mundial amb eixe regal!! El millor regal que em podien fer !.

I a partir d'ahí sí que ja no he parat mai de pintar i dibuixar.

Qui va ser el teu iniciador pròxim, familiar si n'hi va haver?:

Dons mira, sí, ara te conte. Tindria jo uns 15 anys més o menys i com les meues ganes d' aprendre anaven "IN CRESCENDO" veia a un artista del poble, a BERNARDINO, que passava molts dies per davant de ma casa per anar a la caseta de la sènia a pintar (on va la barraca del meu oncle Celestino) que és on ell tenia part del seu taller de pintura aleshores. Jo li vaig dir a ma tia Esther (que és filla de Bernardino) que li preguntara si per favor em deixaria anar alguna estona a vore com treballava per, observar- lo ; volie saber la manera que tenia ell de fer les seues obres, la mescla de colors, les textures, les proporcions, la presa de contacte amb el llenç, el

bastidor, etc etc i em va dir que sí!!

Dit i fet!!!

Ahi va estar Fina anant les vespraes que podia (menys de les que m'haguera agradat) a observar , observar i observar al mestre Bernardino. Quina època més bonica! No sé qui va xalar més dels dos, si jo de vore'l treballar, pinzells en mà o ell veient l'admiració que sentia i l'atenta i meravellosa que quedava escoltant els seus consells. Vam agarrar tanta amistat que fins i tot em va voler fer un retrat. El primer retrat que vaig tindre!!

Ara en tinc quatre més que m'he fet jo al llarg dels anys (autoretrats) per aprendre, en diferents tècniques. Però cap d'ells tan bonic, especial i estimat com el que em va fer Bernardino!!, i encara que ell no ere un pintor retratista he de dir que vaig quedar molt contenta. No em canse d'observar- lo, el color dels ulls, el brill dels pòmuls , la massilla que va posar damunt del tauler de xapa (que és el que gastava de bastidor) per fer que la llum de la pell es reflexara damunt...

Quants més anys passen més m'agrada.

Ara després de tant de temps, pense en el que ahí vaig aprendre i en unes paraules que em va dir i que sempre m'han acompanyat i m'han sigut de molta utilitat en ocasions posteriors .

Les paraules eren estes:

"en pintura i dibuix....

OMBRES, LLUMS,

FORMES i VOLUMS...

els colors ...després..."

Quina ha sigut la teua tècnica més recurrent?:

Bo, després del meu senzill, insubstituïble i estimat llapis de grafit 6B de Faber Castell crec que a hores d'ara i després del treball que porte realitzat en estos anys i en diferents tècniques, em s'encapacitada per dir que sense cap dubte és l'aquarel·la. És on més disfrute i més realitzada m'encobreix.

Senc que després de molts anys lluitant amb ella, ara comencem a parlar-nos i ens anem entenent dues, jaja, o almenys ho intentem.

Sabem que practiques més disciplines artístiques? Que et va fer recalcar en elles?:

Si, jo em definisc com una persona creativa i inquieta amb una sensibilitat especial amb les coses que ens envolten i això ha fet que estara oberta a practicar altres disciplines com el disseny gràfic i també el trencadís, entre altres.

De fet, pel que fa al disseny gràfic (del que sóc apassionada) he de dir que al llarg d'estos anys he realitzat multitud de treballs que no per menuts o desconeguts, no han sigut importants per a mi. Res més lluny d'això. De fet algun d'ells s'han quedat ací a Atzeneta com per exemple....SORPRE-SA!! els dissenys i ròtuls de la primera edició d'este BIM que ara encara perdura i en el qual tu col·labores actualment i del que vaig ser diguem...."cofundadora" junt a quatre joves més l'any 1988 (que és quan el BIM es va fundar). Joaquim Escrig Escrig (que anys després seria alcalde d'este poble, ere el director, Inma Gonell i Rafael Juan eren els redactors, Paqui Colomer Collado (la meua germana) estava encarregada de la distribució i una servidora, Fina Colomer Collado,

encarregada de la part artística del recent nascut projecte.

Ahí queda eso! jaja!

Mare meua, 32 anys té ja el BIM!! També va ser una època molt bonica en la meua vida! I per supost, també ho féiem desinteressadament, érem molt joves i amb ganes de fer coses pel poble. Si algú encara té la sort de tindre's guardats que ho mire i vorà, jaja.

També vaig dissenyar el dibuix de les camisetes d'una penya emblemàtica del poble com eren "Els Tabals" (un tractor amb varios remolques ple de joves, disfrutant de la festa, jeje); alguns logos per a empreses del poble (actualment millorats per les noves tecnologies, però que encara guarden l'empremta original que els vaig fer).

Un altre anagrama que vaig dissenyar i per cert, va eixir guanyador en un xicotet concurs que es va fer per a l'ocasió va ser el de l'Associació d'Ames de Casa d'Atzeneta. Molta gent sabrà com és per és el que encara utilitzen actualment. Fins i tot crec que van fer clauers.

També vaig dissenyar el dibuix de la portada del programa de festes l'any 1989 i 1990.

Després a Albocàsser he tingut el privilegi de dissenyar en diferents ocasions els cartells anunciadors de l'emblemàtica "PUBLICATA" i "PREGÓ DE SANT ANTONI", una de les festes més importants d'allí.

Vaig dissenyar dos vegades, l'any 2013 i l'any 2016 els cartells anunciadors de la "Fira de l'Ametla" que han estat exposat en cartelleries de les rotondes de Castelló i en periòdics comarcals i també he col·laborat en varies ocasions amb l'Associació de dones d'Albocàsser en diferents encàrrecs.

He col·laborat amb una altra associació, l'Associació Cultural "L'Assegador" amb tallers de Pintura Ràpida a càrrec meu en l'any 2016 i 2017... Mare Meua...!! quins nervis tenia, jaja!! i que van tindre gran acceptació.

I multitud de "cosetes" més que no puc enumerar però com he dit abans, no per això menys importants per a mi.

Una altra disciplina que he practicat al llarg d'estos anys ha sigut el trencadís.

En les Coves de Vinromà va començar l'any

2011 un projecte anomenat Post Mark. Erea un programa subvencionat amb fons europeus proposat per l'ajuntament de Les Coves i el CDR Alt Maestrat per apropar l'art contemporani a dones del món rural i sense formació acadèmica i en el qual vaig tindre la sort de poder entrar a formar part junt a un grup de 8 dones més amb les mateixes inquietuds artístiques (la meua germana Paqui també formava part d'eixe grup i va ser ella la que m'ho va dir). Jo baixava des d'Albocàsser (que és on visc) dos o tres vesprades per setmana. Tal va ser la nostra afinitat i involucració (tot érem dones amb la mateixa sensibilitat artística) que quan vam acabar el projecte, vàrem decidir de fer alguna cosa de forma conjunta i poder deixar la nostra empremta en el poble en resposta a l'experiència que se'ns havia ofert. D'ahí va sorgir el trencadís...

***Algun dia, fins i tot en algun somni, vas re-
menar amb professionalitzar-te?:***

Doncs sí, i va ser en el món del trencadís. Degut a la bona experiència que vam tindre en el primer panel i que vam fer en el poble de Les Coves, concretament en La Font de Company, un lloc emblemàtic d'allí i que per cert si no l'heu vist, vos ho recomane, tres de nosaltres (les més atrevides supose, jaja) decidírem muntar una Coop per a poder oferir el nostre art a altres pobles veïns però ja de forma professional.

Ahí va nàixer TRENCADÍS MAESTRAT, la primera i única coperativa de trencadís del Maestrat.

Fins i tot vam guanyar el Tercer Premi SOM CERÀMICA de la Comunitat Valenciana (eixos premis van ser creats per Diputació per utilitzar la ceràmica en l'embelliment dels espais públics exteriors) amb una dotació de 15.000€ per a l'ajuntament de Les Coves. El projecte que vam fer era un gran mapa del terme on a part de carreteres, carreteretes, camins, rius, aqüífers, el poble, etc, etc, estaven assenyalades les pintures rupestres de La Valltorta que pertanyen al seu terme.

A part hi ha una escultura en 3D del famós "Guerrer de la Valltorta".

En uns anys vam fer diversos panells de trencadís, sobre tot en el poble de Les Coves (que és on teníem ubicat el taller) però també tenim un treball en el poble d'Albocàsser (un panell en l'entrada amb una vista emblemàtica del poble i els ametlers florits, l'escut heràldic i el nom d'Albocàsser).

També tenim un gran panell de trencadís en

el poble veí de la Vall d'Alba, en una rotonda, la rotonda de "Les Oliveres".

Ahí vam desenvolupar un gran treball referent al món rural, amb imatges de la recollida i recolecció de les olives a la manera tradicional, fent un homenatge als treballadors del camp, el pare, la mare, els fills, els avis, la quadrilla de plegadores ...etc, damunt tots habillats per a l'ocasió. Les dones amb "manguitos", faldetes, mocadors al cap, cabassos de pita, els hòmens amb les mante-res a la mà, les vares de lledoner per a varejar les oliveres, barrets de palla, faixes etc etc.... Ufff!! Molt de treball!!

Primer dissenyàvem els esbossos que després portàvem als ajuntaments per ensenyar-los. Si els agradaven i arribàvem a un acord...avant!!

Fins i tot vaig dissenyar dos projectes que vam portar a l'ajuntament d'ací i que per algun motiu no han arribat a materialitzar-se. CAXIS!! Una pena! M'haguera agradat tindre una obra d'estes característiques i que haguere perdurat en el temps....

En quant a la pintura, no he volgut mai de professionalitzar-me perquè se que no és

el mateix pintar per devoció que per obligació, jaja.

Això no vol dir que la meua versatilitat en els pinzells i llapis em donen la possibilitat de guanyar-me alguna cosa diguem que per a poder reinvertir-lo una altra vegada en material i més material que necessite per a continuar dibuixant.

Per exemple, al llarg de 5 o 6 anys,, no m'enrecorde en exactitud i per mig de l'Associació de Dones d'Albocàsser i altres voltes per mig de l'AMPA del col·legi Joan de Brusca, he estat impartint setmanalment (3 hores per setmana, en extraescolars) tallers de Dibuix i Pintura a alumnes en edat escolar en el CEDES i en el CDR que tenim allí en el poble.

Després , com també m'agrada molt la pintura en tela i ací a Albocàsser encara està molt arraigat entre la gent el "Ball Pla" (un ball típic amb participació popular on els Quintos i Dames van habillats a la manera tradicional per fer el ball). Les dames porten mocadors a l'esquena (manteletes) amb diversos motius, molts pintats a mà i faldetes de llana de color roig i decorades amb grans greques normalment de color negre i mai s'acaba la feina si vull pintar....

Al mateix temps i de xiripa vaig començar a fer coixinets i quadrets personalitzats per fer regals un poquet més especials i mira per on, tenen molta demanda,jaja. Fins i tot els meus fills han volgut(quasi m'han obligat) que em creara una marca i una pàgina en Instagram on poder pujar els meus treballs de Pintura en Tela. Ells sempre em diuen: "Mamàaaa... estàs desaprovada!!" jajaja. La marca es diu Moníssima . Si voleu veure alguns dels meus treballs en tela, la pàgina és: monissimabyfina

Models, referents, icones pictòriques?:

Sí, tinc alguns, sóc una fan incondicional de la sensualitat i modernitat de Klimt, de la llum de Sorolla ,de l'hiperrealisme de Antonio López i de la frescura i vitalitat de la pintura naïf de l'Óscar i Juan Borràs.

Quantes hores li dediques setmanalment a l'afició?:

Doncs la veritat, en els mesos d'estiu i degut al meu treball professional i tot el que comporta la casa i cuidar als meus majors, no totes les que voldria. És a partir d'octubre fins a finals d'abril quan dispose de més temps per organitzar-me i rendir . Tinc un xicotet estudi en casa i com sempre tinc coses en dansa, només tinc una estoneta lliure ahí que vaig

Has arribat a exposar al marge d'esdeveniments locals?:

Poca cosa, la veritat. A part de l'exposició individual que vaig fer ací a Atzeneta l'any 2012 i a Albocàsser l'any 2005, 2010 i 2011, vaig participar en una exposició col·lectiva junt amb més artistes d'ací del poble en la llibreria Babel,a Castelló. Es deia "Gent del Maestrat" i va ser en novembre del 2011. També vaig exposar en el concurs nacional Mi-Teintes Rembrandt .

Un altre lloc on han estat exposats algun dels meus treballs (englobats dins del Projecte Post Mark) ha sigut a Bolonia (Itàlia), concretament en el MAMBO (Museo d'Arte Moderna di Bologna) en octubre del 2012 on vaig tindre la gran sort de participar junt a dos integrants més i el coordinador del projecte en la expedició que ens van assignar . Va ser una experiència molt enriquidora i gratificant.

Tria només un, el que t'haguera agradat pintar a tu, dels centenars de quadres que t'hauran d'agradar:

El tinc, el tinc; i sense cap dubte et dic que és el meu quadre preferit. És "EL BESO" de Gustav Klimt. De fet, fins i tot vaig fer un símil de reproducció d'ell (des d'ací li demane perdó a Klimt pel el meu atreviment.....) encara que no tan gran, per suposat, perquè l'original si algu no l'ha vist o no ho sap , té unes mesures espectaculars.

Enquadrar-se en un estil, en una corrent és alguna cosa que potser no t'agrada massa, però fes un esforç i aproximans una:

Crec que esta és la pregunta més difícil per contestar....uffff...no sé....

Sóc prou eclèctica amb els meus treballs, no sè com definir-lo, jaja, però potser sigue una mescla dels pintors que t'he anomenat abans. Jo crec que és una amalgama de pintura contemporània, actual, fresca i senzilla, sense grans ornaments però això sí, amb molt de sentiment.

Posa tu un nom a eixa corrent, jaja...

Ens podries contar alguna anècdota que hages pogut tindre al llarg de la teua vida pictòrica?:

Doncs sí, tinc vàries però te diré només dos per no fer- lo llarg.

Una vegada, quan preparàvem el BIM (al principi de tot, com he dit abans) que aleshores només tenia dos pàgines, no teníem cap fotografia per posar, penseu que fa 32 anys quasi no existien les noves tecnologies, no es com ara que Internet i els mòbils estan a l'abast de tots; només teníem alguna fotografia que li demanàvem a Medall(l'avi) i també a Ramón Tena (que tenia moltes fotos dels bous i de la plaça). Bueno, pues Ximo (el director del BIM entonces) me va dir:"Fina, si no tenim cap foto amanida , fes un dibuix que ho necessite per a ja!".

Ja te veus a Fina fent un dibuix....DE MEMÒRIA!! Crec que va ser de la Font de beure..... Lo que no sé és si el vam arribar a publicar en algún botlletí o no... Mare meua!!!Quant ho pense.....!!jajaj me tronxe!! Des d'ac ífaig una crida a la gent d' Atzeneta per a que intente dibuixar algún racó del poble com vaig fer j i a vore que ix.....!! Jajaj!!

Una altra anècdota molt bona va ser la "dels cavalls". Resulte que des de l'Institut d' el Centre Penitenciari Castelló II (la presó d'Albocàsser)me van oferir la possibilitat de fer un taller de dibuix a uns 30 interns durant la Setmana Cultural que és fee allí amb motiu de la Pasqüa. Com que m'agraden molt els reptes vaig dir enseguida que si.Això si, tenie que ser algún dibuix senzill per que molts d'ells no havien dibuixat mai.

Difícil elecció!! Què faré? A part i per motius de seguretat havia de ser alguna cosa amb el mínim material possible. De repent vaig pensar en el meu infalible i estimat llapis Castell 6B i deseguida ho vaig tindre clar!

Dibuixaran el cap d'un cavall!!

Vaig entrar al Centre amb tres esbossos de cap de cavall que havia preparat per a l'ocasió, un amb unes línies bàsiques,un altre un poc més avançat amb ombres i llums i l'altre ja acabat amb els degradats. Quan els vaig dir el dibuix que thavien de fer, molts es van posar les mans al cap i em deien:

"señorita, como vamos a dibujar ese caballo si no sabemos ni hacer la O en un canuto?"

De repent em van vindre al cap les paraules del mestre Bernardino:

En Pintura i Dibuix

OMBRES, LLUMS, FORMES I VOLUMS!!

Amb eixes paraules màgiques i els 3 esbossos que els vaig ensenyar....va eixir GENIAL!! A més a més, abans de començar els vaig dir que d'allí no eixiria ningú sense el seu cavall, ara, possiblement n'hi hauria de totes les races, d'èquids, jaja!! I en efecte, d'allí van eixir matxos, mules, burros, pertxerons, espanyols, àrabs, pura-sangs.....tota una cavalleria!!

Pero tots, tots, van tindre un dibuix amb llapis preciós. Mare si vam xalar...!! I que contents i agraïts van quedar!!

Que tens ara entre bastidors?:

Doncs justet ara he acabat una aquarel·la que per cert, ha anat a parar a Londres(un retrat) però que encara no tinc "permís" per pujar-lo al Facebook que és on penje jo alguna de les meues aquarel·les. Només puga (si puc) la pujaré i la voreu. I he acabat també el disseny dels Premis Dona Coratge.

Són uns premis proposats per l'Ajuntament d'Albocàsser, especialment per la regidora d'Igualtat , en reconeiximent del treball per a la igualtat de gènere.

Malauradament i degut al COVID 19, la gala s'ha hagut de suspendre dos voltes i encara no s'ha pogut fer el lliurament dels premis.

Quines expectatives tens amb la pintura o qualsevol de les altres disciplines arribada a la maduresa?:

La gran expectativa que tinc és poder algun dia publicar o que d'alguna manera puguera vore la llum un llibre que vaig dibuixar en l'any 2016. UFFFF!! Ahí sí que em vaig tirar hores!!Més que un llibre és un diari . Està fet amb dibuixos relacionats amb Atzeneta del Maestrat i Albocàsser, els dos estimats pobles meus i inspirat en els mesos de l'any , en la seua flora i fauna corresponent i amb algunes tradicions emblemàtiques de cada poble . Això acompanyat amb poemes (relacionats amb les imatges dibuixades) d'escriptors coneguts (i algun no tant...) amb lletra cal·ligràfica i dibuixos fets amb una aquarel·la fresca i dinàmica, molt agradable de vore.

Vaig estar un any sencer treballant en ell, fent fotografies de les diferents estacions, canvis i colors dels paisatges del nostre voltant, del nostre terme, prenent informació d'Internet,

les flors, els fruits, les aus, els poemes, les costums i tradicions de cada poble.... centenars de esbossos...

El llibre es diu " COSES QUE M'AGRADEN" i és en definitiva, un homenatge a aquelles xicotetes cosetes que tenim al voltant nostre i que de vegades són invisibles als nostres ulls.

El meu somni seria que eixe diari es poguera editar algun dia i fer visible per a tota la gent d'estos poblets menuts i tan bonics que tenim i que els fons de la seua venda anaren a parar a algun lloc d'àmbit social per als més necessitats.

Però bé de moment no tinc cap patrocinador...jaja!! No em fan cas, jaj ..!!

I no tinc ganes de morir- me encara que tinc moltes, moltes ,moltes coses més per fer i dibuixar....!!!!!!

Nutrició

Neus Bartoll Orenga. Dietista-nutricionista CV-00755 (RRSS: @nutriideas)

PA DE VERITAT I PA DE MENTIDA

Hi ha dos tipus de persones en el món, els que passen del pa i els que no poden viure sense ell. Et sona la frase "jo he de menjar-ho tot amb pa" "no puc viure sense pa" "el meu problema és el pa" "no aprime per culpa del pa" "sóc panadictè". I això em fa pensar, que tindrà el pa que el fa tan roí?

Anem per parts, el primer de tot que vull aclarir és que el pa no és el problema de tots els teus mals. El pa és un aliment com qualsevol altre. No es el causant del sobrepès. Un aliment no pot engreixar o aprimar per sí sol. Si menges més del que el teu cos necessita, engreixes. Si menges menys, aprimes. Així de simple (i de complicat a la vegada). Llavors, Per què en totes les dietes per aprimar el primer que lleven és el pa? Perquè és una forma fàcil de llevar calories "buides". Vivim en una societat que menja molt de pa, massa pa. i el pitjor de tot, és que ho fem sense donar-nos compte: un trosset mentre prepares el menjar, un altre per ajudar-nos a mastegar millor el tros de carn, un altre per a mullar la salseta, un altre per a netejar el plat, un altre per acabar de menjar... I així, en un menjar normal, podem arribar a menjar mitja barra. I dos trossets de pa, no és res (75 kcal, el mateix que un poma), però mitja barra és molt (250 kcal, el mateix que un plat de macarrons). T'havies imaginat que menjar-te un entrepà és com menjar-te un plat de macarrons?

Doncs... jo havia escoltat que era perquè tenia molts hidrats de carboni, que hi ha de cert en això? És cert! El pa és un aliment molt ric en hidrats de carboni, l'igual que la pasta, l'arròs, els llegums, la patata, el mo-

niato, l'avena, l'espelta, el centé... i tots els cereals. Però senc dir-te que els hidrats de carboni tampoc són els culpables de tot. Aquest nutrient té una funció molt important en el cos: donar-nos energia per a poder viure. El problema, l'igual que abans, és que mengem massa hidrats de carboni. I açò està molt bé si el nostre cos necessita esta energia (per exemple, si practiquem algun esport o tenim un treball que requereix molt esforç físic). No obstant, la vida moderna és més sedentària del que hauria de ser, i per tant, un excés d'hidrats de carboni, passa a convertir-se en greix y s'enmagatzema en el flotador abdominal.

Llavors, si volem aprimar, seria millor evitar el pa i els hidrats? No exactament. El que hauries de fer és moure més el cul de la cadira i el sofà. I si t'agrada molt el pa, menja pa, però tin en compte aquests dos punts:

1) Evita menjar pa quan menges altres aliments rics en hidrats de carboni (pasta, arròs, patata, llegums). Per exemple, si menges un plat de paella amb pa, és molt probable que t'engreixi, perquè la paella ja és un plat bastant calòric i ric en hidrats; però si menges una ensalada amb un poc de pa per a mullar

el oli, pots estar tranquil, que no t'engreixarà. El problema, és que en la nostra societat es consumeixen molts hidrats de carboni, que no sols vénen del pa, sinó de patates fregides, snaks salats, pizzes, roquilletes, galetes, madalenetes, la pastisseria en general, i estos, a part de tindre hidrats de carboni, tenen molt de greix, que també anirà a parar al "michelins". Així que, mes que evitar el pa, jo t'aconsellaria evitar tots aquests productes. Un bon canvi, per exemple, seria substituir les galetes del desdjuní per pa integral torrat en tomaca ratllada.

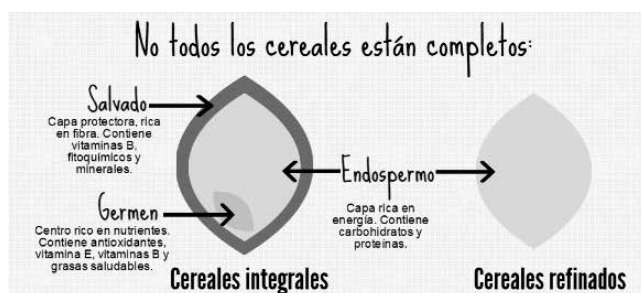
2) Que el pa que et menges siga INTEGRAL. Doncs jo una vegada vaig comprovar les calories del pa blanc i l'integral, i eren iguals! No estenc per què s'aconsella tant! Tornes a tindre raó. El pa blanc i el integral tenen les mateixes calories, però NO els mateixos nutrients. Quan refinem el gra de blat, estem llevat la part més interessant, el segó i el germen. El segó es la part que recobreix el gra, i on s'encontra la major part de fibra, el germen és la llavor, i és on s'encontra la major part de vitamines i minerals, a més d'àcids grassos essencials. D'aquesta forma, quan elaborem pa amb farina blanca obtenim un aliment poc interessant nutricionalment parlant, és a dir, té molts hidrats de carboni (50%), però molt poques vitamines i minerals. El pa integral, en canvi, s'elabora amb farina de gra sencer, per tant, és ric en fibra, la qual ens fa sentir mes saciats i farà que

no els donem pa integral o pasta integral als xiquets...? Es molt.

Sí, sí! Jo ja compre pa de centeno. ATENCIÓ! Que un pa siga marronet, no vol dir que siga integral. Que un pa siga artesà, tradicional, de centé, d'espelta, d'avena, amb llavorettes de rosella, de sèsam, de chía o amb qualsevol super aliment que estiga de moda, no vol dir que siga millor, ni que siga integral. Això sí, et tocarà pagar més per la "pijeria". Així com existeix el pa de blat refinat (blanc) i el pa de blat integral, també existeix el pa de centé refinat i el pa de centé integral. Per a diferenciar-los, sols ho pots fer d'una forma: mirant la llista d'ingredients en l'etiqueteta. Es considera que un pa és integral, quan el primer ingredient de la llista és farina de (nom d'un cereal) INTEGRAL o DE GRA SENCER. Açò ens indica que la majoria de la farina utilitzada per elaborar eixe pa es integral, però ¿Quanta quantitat han posat de eixa farina? A voltes, entre parèntesis, posa un percentatge (%), i el que hem de mirar és que siga mínim 80%. Si un pa té: 55% de farina de centé, 20% de gra de blat, 10% de farina de blat integral y 5% de llavors de rosella, per més marró que siga i artesà que siga, NO és integral, ja que eixa farina de centé està refinada i sols té un 10% de farina integral ¡Que no t'enganyen!

T'invite a donar-te una volta pel supermercat en la secció de panaderia a vore quans pans integrals encontres ¡ANIM! (el vas a necessitar...)

menjem menys. També té més quantitat de proteïna, més greix saludable més potassi, magnesi, fòsfor, calci, ferro, zinc i vitamina B3. Dis-me, quin dels dos et pareix mes saludable? El pa integral NO és per aprimar, és per a tot el món, a l'igual que la pasta integral, l'arròs, les verdures, la fruita... Per què

Desde la Cooperativa

Eladi Roca - Miguel Ángel Moliner

TANCATS ACTES 75 ANIVERSARI

La Cooperativa d'Atzeneta ha vingut organitzant diverses activitats dins dels actes de commemoració del seu 75 Aniversari des del mes de juliol de 2019 amb un simbòlic acte on els xiquets i xiquetes de l'escola elaborarem un mural, en el magatzem de la Cooperativa, amb el lema "D'AVIS A NETS", servia d'homenatge a tots i totes els socis que durant aquests anys han estat donant suport a l'Entitat i que ha fet que perdure fins avui.

També s'ha editat el llibre "ATZENETA DEL MAESTRAT AMB IMATGES", un recull de fotografies, on el poble, el seu entorn, les seues festes i tradicions i els seus habitants han sigut els protagonistes de l'obra. Destacar la multitudinària presentació del llibre, amb la representació de les màximes autoritats provincials, encapçalades per José Martí, president de la Diputació de Castelló.

Altres actes realitzats com el patrocini dels Tardeos de la Cooperativa dins del programa de les festes organitzades per l'Ajuntament d'Atzeneta, així com col·laboracions de caràcter extraordinari amb les Ames de Casa o la U.D.Atzeneta.

Malgrat tot, la crisi sanitària decretada pel COVID19, no ens ha deixat realitzar totes les activitats previstes, però a poc a poc, i a mesura que vaja passant aquesta pandèmia, anirem portant a terme.

PROGRAMA TALENT RURAL

La Cooperativa d'Atzeneta ha sigut una de les vuit empreses seleccionades en la primera convocatòria del programa «Talent rural», un programa pilot i pioner a la Comunitat Valenciana, impulsat per la Diputació Provincial de Castelló i la Universitat Jaume I, que permetrà la realització de pràctiques forma-

tives a l'estudiantat universitari en empreses i entitats ubicades en poblacions de la província de Castelló amb menys de 3.000 habitants.

Així el passat 1 d'octubre s'ha incorporat una estudiant del Grau d'Enginyeria Agroalimentària i del Medi Rural, que permetrà completar la seua formació acadèmica, a banda de donar a conèixer el model cooperatiu tan necessari en la lluita contra el despoblament i element dinamitzador de les zones rurals.

A banda de la inclusió al Programa Talent Rural, s'ha signat un Conveni de cooperació educativa amb la Universitat Jaume I de Castelló per tal de poder acollir estudiants en practiques de les diferents titulacions que oferides per l'UJI, contribuint a donar oportunitats de formació en el mateix territori als joves de la població i de la comarca, com així ens ho van proposar des del col·lectiu.

PORTAL WEB CORPORATIU

Dins del procés imparable de digitalització que està immers la societat, la Cooperativa d'Atzeneta, ficava en funcionament el seu

portal web; un espai de consulta i informació per a conèixer un poc més l'Entitat i on poder consultar les novetats i notícies relacionades en la nostra activitat. Podeu visitar-nos a www.atzenetacoop.com

CINC ANYS DE GASOLINERA

El passat mes d'agost es compliren 5 anys des que la Cooperativa d'Atzeneta es féu càrrec de l'explotació de la gasolinera de la població. Durant aquest període, l'automatització de l'estació de servei has permés un servei les 24 hores del dia i els 365 dies de l'any, secundat per un servei atés (bastant inusual en aquesta mena d'instal·lacions), prevalent el servei al client i l'aposta per la creació de llocs de treball en el territori.

La Gasolinera està oberta a tots els públics, amb un carburant distribuït des de la Central Logística d'Hidrocarburs, situada en el Grau de Castelló, utilitzant el producte dels principals operadors nacionals (BP, Repsol, Cepsa, GALP, etc.), fruit de l'acord subscrit amb la nostra central de compres, Intercoop Comercial Agropecuària, Coop. V.

A banda de la qualitat del producte, cal destacar el preu competitiu de venda del carburant, a banda del descompte de fins 4cts/l als nostres socis i sòcies, com així es fa ficar de manifest en la passada Assemblea General, on es va presentar un resum dels preus setmanals de l'exercici 2019 de la gasolinera i es feia una comparativa amb els preus de mercat d'una estació de servei de les qualificades de baix cost i una gasolinera de les principals petrolieres amb el següent resultat.

	ABANDERADA		LOW COST	
	Sense dto.	Amb dto.	Sense dto.	Amb dto.
GASOLINA	0,050 €	0,090 €	-0,056 €	-0,016 €
GASOLEO A	0,039 €	0,079 €	-0,046 €	-0,006 €
GASOLEO B	0,029 €	0,049 €		

En resum, es produeix un estalvi de 9 cèntims per litre en repostatges de gasolina SP95 fets en la gasolinera local respecte a les gasolineres abanderades per grans mul-

tinacionals del petroli, i si el repostatge és de Gasoil A, la gasolinera de la Cooperativa ofereix el mateix preu que si la compra es realitza en les famoses gasolineres Low Cost de la capital de la província.

1a JORNADA DEL CULTIU DE L'AMETLER

El passat 18 de juliol, se celebrà la 1a Jornada del Cultiu de l'Ametler, organitzada per la Cooperativa d'Atzeneta, amb la col·laboració de l'Ajuntament i de diversos proveïdors de subministraments i serveis de

l'Entitat. Aquestes jornades s'emmarquen dins del programa formatiu que la Cooperativa porta a terme per als seus socis i sòcies, per tal de donar a conèixer les últimes novetats i productes del mercat encaminades a millorar la viabilitat de les explotacions agrícoles.

Amb més de 60 inscrits comença la Jornada, amb la visita en primer lloc a la finca experimental situada en la partida de Meanes, on estan en estudi fins a 30 varietats d'ametlers, per tal de determinar quina varietat pot adaptar-se millor a les característiques climatològiques i geològiques de la població. Aquesta iniciativa comença en 2016, quant un grup de socis, format per José Luis Albert, Francisco Javier Belles i Melchor Rovira, van decidir emprendre aquest projecte, amb la

col·laboració de Viveros los Valles i la supervisió i control tècnic per part de José M. Albert, enginyer agrònom de la Cooperativa d'Atzeneta, qui va dirigir la visita i va donar a conèixer les primeres dades de producció i característiques de les diferents varietats.

A continuació es realitza una demostració d'una picadora de rama, eina cada vegada més fonamental per al tractament dels residus de poda, alternativa realment interessant a la crema, minimitzant riscos i contribuint a la sostenibilitat medioambiental de les explotacions.

Traslladats ja al recinte de les escoles velles, entrenen en la part teòrica amb una exposició per part de Marc Gabarró, tècnic de l'empresa de fitosanitaris Fertinagro, col·laboradors habituals en aquest tipus de formació, ficant al dia als agricultors de les novetats en productes, experiències i mètodes de

cultiu que està utilitzant-se en les finques que assessoren en tota la província.

Després el torn fou per a Mar Gilet, tècnica de la corredoria d'assegurances cooperatives ENGRUPO, on va presentar el Agroseguro, assegurança de cultius que fa molt de temps en el mercat, però que l'agricultor té present quan alguna gelada o pedregada afecta la seua explotació.

La cloenda de la jornada comptà amb la presència de Santiago Agustina, alcalde de la localitat, on fica de relleu la importància de l'agricultura durant l'alerta sanitària del COVID19, però també destacà que "el cultiu d'ametla suposa un autèntic motor econòmic per al territori, ja que actua com a revitalitador d'altres negocis de la comarca, com és la construcció, els tallers mecànics, els comerços, etc."

Per finalitzar la seua intervenció, va agrair a la Cooperativa aquest tipus d'iniciatives que ajuden a fer poble i destaca el paper fonamental tant econòmic com social de la cooperativa dins de la Mancomunitat de Penya-golosa.

El temps i la meteo a Atzeneta

Melchor Rovira Monfort

Després d'un inici d'any extraordinàriament humit, ha vingut un estiu càlid i molt sec

Sembla que durant l'hivern i la primavera passats es van exprimir tant els núvols que no els ha quedat aigua per a l'estiu. Des del passat 16 de juny i fins al 9 de setembre sols han caigut al poble 19'5 mm, que seria la quarta part del normal, de manera que no plovia tant poc en aquest període des del 2012. Però el més cridaner de l'estiu passat és el dèficit pluviomètric de tota la zona oest del terme (Cap del Terme i serra de la Nevera) i àrees properes com el massís de Penyagolosa, Xodos i Benafigos; perquè són una superfície muntanyosa amb moltes tronades d'estiu (ja vaig explicar a l'anterior article que l'orografia ajuda a la seva formació) i, per tant, amb bona pluviometria estival. Però aquest any tota aquesta zona porta acumulats de pluja des de meitat juny fins meitat setembre inferiors als 15 litres, que representarien un 13% del normal. Un servidor fa 15 anys que pren dades d'aquesta zona i l'estiu del 2020 és el més sec amb molta diferència, ja que ha acumulat menys de la meitat de pluja que l'anterior estiu amb més sequera, que era el de 2012. Una conseqüència d'aquesta absència de pluges han estat dos petits incendis causats per tronades seques, un a la zona dels Canalissos el 13 d'agost i l'altre per la zona del Regall el 28 d'agost, que van apagar ràpidament els mitjans d'extinció.

El mitjans aeris van apagar ràpidament l'incendi produït per un llamp a la zona dels Canalissos la vesprada del 13 d'agost. (foto de Rafa Gil)

Si considerem tot l'estiu meteorològic (juny, juliol i agost), la pluja acumulada ha estat de 72 mm, un 30% inferior al valor normal per a aquesta estació. Pel que fa a temperatures ha sigut un estiu mig grau més càlid de l'habitual, però sense cap episodi extrem de calor com el del juny del 2019, així que la temperatura màxima anual s'ha quedat en uns modestos 36°C.

Mamatus que pengen d'un núvol de tempesta el passat 7 de setembre. Aquestes formacions es formen a la part davantera de les tempestes i solen indicar la dissipació d'aquestes. (fot de Rafa Gil)

Per mesos, juny ha estat el mes més humit degut a les tronades de la primera quinzena que van acumular 52,5 litres, un 20 % més del normal. Les temperatures van ser molt semblants a les habituals i la temperatura mitjana sols va superar en dos dècimes el valor normal. Juliol també ha tingut una temperatura mitjana prou pareguda a la que pertocaria, però s'ha de diferenciar uns primers 20 dies, bastant suaus o frescos per a l'època, de la darrera desena, que va ser molt calorosa amb molts dies de màximes superiors als 34°C. Durant el juliol sols es van acumular 5 litres de precipitació.

Agost va començar també molt càlid i es va mantenir sempre amb valors més elevats dels habituals fins als darrers dies, quan va haver una refrescada forta. Amb tot, la temperatura mitjana del mes ha estat 1 grau per damunt del valor normal. Pel que fa a pluges, durant l'agost s'han recollit 14,5 litres, quasi tots caiguts durant una tronada molt local que sols va afectar el nucli urbà el passat 8 d'agost.

Setembre ha començat molt càlid amb valors de temperatures màximes superiors als 30°C quasi tots els dies, i molt sec a quasi totes les zones del terme, excepte la zona del Bovalar, el nucli urbà i la zona de les Foes, ja que totes tres es van vore afectades per una tronada d'intensitat torrencial la vesprada del 9 de setembre, la qual va acumular 43 litres al poble en mitja hora, dels quals 32 van caure en 15 minuts, intensitat torrencial que no es recordava des del temporal d'octubre del 2018.

Tronada que va afectar la zona del Bovalar el 17 d'agost. A la Casilla es van enregistrar 6 litres, al Porrejat 2 litres i a la part de dalt del poble ja no va ploure. Per la zona del Bovalar van caure entre 10 i 15 litres. (foto de Rafa Gil)

Anàlisi de les nits tropicals a Atzeneta

Al fil d'algunes notícies que han eixit durant l'estiu sobre la tendència alarmant a casa nostra de l'increment de les nits tropicals (en meteorologia es considera una nit tropical quan la temperatura mínima no baixa dels 20°C) degut a l'augment de temperatures global produït pel canvi climàtic, analitzaré a continuació el nombre de dies que la temperatura mínima ha sigut igual o superior als

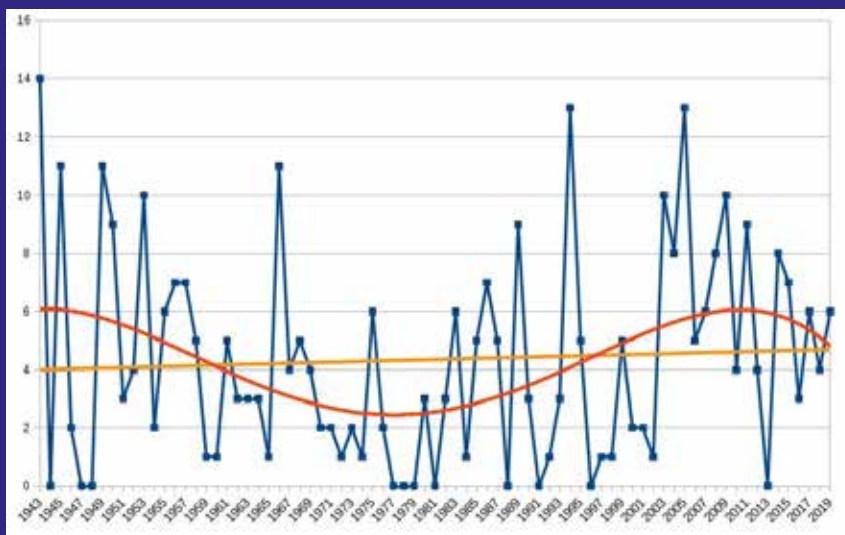

Imatge de la webcam de la Casilla durant el moment de màxima intensitat de pluja de la tronada del 9 de setembre. Es pot apreciar com la intensa cortina de precipitació redueix la visibilitat a poc més de 100 m.

20°C a l'observatori d'Atzeneta des que tenim dades (1943). Des del 1943 fins el 2019 hem tingut al poble 336 nits tropicals, és a dir, 4'3 nits tropicals de mitjana anuals. Per mesos, agost és el mes que presenta major nombre de dies amb aquestes mínimes tant elevades, ja que suposa un 51,8% del total; després juliol, que presenta un 35,7% de les nits tropicals anuals, seguit de setembre amb un 8,6 % i, finalment, juny, amb un 3,6%. Per entendre aquesta distribució s'ha de saber que la zona d'Atzeneta, per situar-se al fons de la vall, presenta en dies estables, sense vent ni nuvolositat, una marcada inversió tèrmica. Aquest fenomen es produeix perquè durant les nits sense núvols, la superfície terrestre emet a l'espai la calor que ha acumulat durant el dia en forma de radiació, de manera que el terra es refreda i per efecte contacte també es refreda l'aire que hi ha just a sobre. Com és sabut, l'aire fred és més dens i pesat que el càlid i per tant tendeix a baixar per les vessants i desnivells fins que s'acumula a les zones fondes. Açò significa que durant les nits amb inversió tèrmica la temperatura és més baixa a la zona enclotada i fonda que als voltants més elevats, la qual cosa dificulta que Atzeneta tinga temperatures mínimes elevades, com sí passa als pobles de la Mancomunitat més alts com Xodos, Vistabella o Benafigos, que presenten moltes més nits tropicals al llarg de l'any que Atzeneta, tot i estar situats a molta més altitud. Així, es dedueix que les temperatures mínimes al poble no són un reflex directe de la temperatura general de l'atmosfera a nivells més elevats, com sí sol passar amb les temperatures màximes. Un exemple: durant l'extremada onada de calor de finals de juny de l'any passat, el mateix dia que es van assolir els 40°C de màxima, durant la nit el termòmetre va baixar fins als 13°C, mentre als pobles del voltant com Xodos no baixaven dels 26°C. De tot açò s'entén que quan hi ha una nit tropical a Atzeneta és perquè ha fet vent durant la nit o ha estat ennuvolat. És per aquest motiu que agost presenta la majoria de dies de nits tropicals, ja que la temperatura del mar arriba al seu màxim anual a finals d'aquest mes, cosa que provoca una major evaporació i més humitat ambiental que genera boires o núvols baixos, més freqüents durant agost i setembre que durant juliol i juny. Així, tot i tenir la nit més llarga, agost guanya a juliol a nits tropicals càlides. Si comparem setembre i juny trobem el mateix: setembre té moltes més nits tropicals que juny degut a una major nuvolositat nocturna, encara que les nits durant el mes de juny siguen quasi dos hores més curtes.

Al gràfic següent es representa l'evolució del nombre de nits tropicals anuals des del 1943 fins al 2019.

Com es pot apreciar, el 1943, amb 14 nits tropicals, va ser l'any amb més dies amb mínimes iguals o superiors als 20°C; però el gràfic no mostra una tendència lineal clara (línia taronja). De fet, si analit-

Gràfic de l'evolució de les nits tropicals a Atzeneta des del 1943 fins al 2019. Amb taronja la tendència ajustada a una funció lineal i amb roja la tendència ajustada a una funció polinòmica.

zem bé i fem un ajust polinòmic (línia roja), s'observa com el nombre de nits tropicals presenta un màxim durant els anys 40 i inici dels 50, després mostra un clar descens fins a arribar a valors mínims els anys 70, per tornar a pujar a continuació a valors prou elevats durant l'interval 2005-2010 i, finalment, baixar lleugerament els darrers anys. Aquest comportament no té explicació si el comparem amb l'evolució de la temperatura a nivell global a la nostra latitud, que sí va experimentar un lleuger descens des dels anys 50 fins als 70, però a partir d'aleshores la temperatura ha augmentat de forma clara i contundent, i cada cop de forma més accelerada. Això és degut, com ja s'ha explicat, que les temperatures mínimes a Atzeneta no mostren una relació directa amb la massa d'aire més general que ens afecta a capes més altes, sinó que mostren més relació amb la presència (o no) de vent o nuvolositat que impossibilita (o no) les inversions tèrmiques. Com a conclusió, l'augment o disminució de les nits tropicals a Atzeneta no serveixen per corroborar un efecte més de l'augment de temperatures produït pel canvi climàtic, ja que el fenomen diferenciador de les inversions tèrmiques desconnecta les temperatures mínimes del poble de la temperatura general de l'atmosfera. Tampoc depenen de la duració de la nit, i sols obeeixen a la presència de nuvolositat durant les nits d'estiu com la principal causa-efecte.

Ruixat que va afectar la zona de Meanes el 13 d'agost. Aquesta tempesta va descarregar el llamp que uns moments després d'haver-se fet aquesta foto va provocar el petit incendi als Canalissos. (foto de Rafa Gil)

RACÓ FOTOGRÀFIC

